

Yhdeksäntoista päivän juhla ja bahá'í-kokoukset

Yhdeksäntoista päivän juhla

27.8.1989

Bahá'u'lláhin seuraajille

Rakkaat bahá'í-ystävät

Yhdeksäntoista päivän juhla, sen puitteet, tarkoitus ja mahdollisuudet, ovat viime vuosina olleet ystävien lisääntyvien tiedustelujen kohteena. Se sai osakseen suuren osan kuudennen Kansainvälisen Bahá'í-konventin neuvottelua viime vuonna, ja meistä tuntuu, että on tullut aika meidän esittää selvityksiä asiasta.

Bahá'u'lláhin maailmanjärjestys käsittää kaikki ihmisyyhteisön yksiköt, se yhdistää elämän henkiset, hallinnolliset ja sosiaaliset toiminnot ja kanavoi inhimillisen ilmaisun vaihtelevissa muodoissaan kohti uuden sivistyksen rakentamista. Yhdeksäntoista päivän juhla sisältää kaikki nämä puolet aivan yhdyskunnan perustasolla. Kylässä, kaupungissa, suurkaupungissa toimiessaan se on laitos, jonka jäsenenä on koko Bahán kansa. Se on tarkoitettu edistämään ykseyttä, varmistamaan kehityksen ja tuottamaan riemua.

”Jos tämä juhla pidetään asiaan kuuluvalla tavalla,” sanoo ‘Abdu’l-Bahá, ”ystävät havaitsevat kerran yhdeksäntoista päivässä tullessa henkisesti vahvistuneiksi ja varustetuiksi voimalla, joka ei ole tästä maailmasta.” Tämän kunniakkaan lopputuloksen varmistamiseksi kaikkien ystävien on riittävästi ymmärrettävä juhlan käsite. Juhlalla tiedetään olevan kolme erillistä mutta toisiinsa liittyvää osaa: hartausosa, hallinnollinen osa ja seurusteluosa. Ensimmäiseen sisältyy rukousten lausuminen ja pyhien kirjoitusten lukeminen. Toinen on yleinen kokous, jossa paikallinen henkinen neuvosto kertoo toiminnastaan, suunnitelmistaan ja ongelmistaan yhteisölle, jakaa heidän kanssaan Maailmankeskuksesta ja kansalliselta neuvostolta tulleet uutiset ja sanomat sekä ottaa vastaan ystävien ajatuksia ja suosituksia neuvottelun kautta. Kolmanteen osaan sisältyy virvokkeiden nauttiminen ja muita toimia, jotka on tarkoitettu vaalimaan toveruutta eri kulttuurien mukaan vaihtelevilla tavoilla, jotka eivät loukkaa uskon periaatteita eivätkä juhlan olennaista luonnetta.

Vaikka juhlan noudattaminen edellyttää tiukkaa pitäytymistä näihin kolmeen osaan siinä järjestyksessä kuin ne on määrätty, koko kokemuksessa on paljon tilaa vaihtelevuudelle. Esimerkiksi musiikkia voidaan käyttää eri vaiheissa, mukaan luettuna hartausosa. 'Abdu'l-Bahá suosittelee, että yleviä ja innostavia puheita pidettäisiin, on mahdollista käyttää omaperäisyyttä ja vaihtelua vieraanvaraisuuden osoittamiseen. Neuvottelun laatu ja laajuus ovat ratkaisevia tilaisuuden hengelle. Eri kulttuurien vaikutukset kaikissa näissä suhteissa ovat tervetulleita tekijöitä, jotka voivat tehdä juhlasta kiitettävän monipuolisen ja jotka edustavat ainutlaatuisia ominaisuuksia niissä eri yhteiskunnissa, joissa juhla pidetään, ja jotka siksi kohottavat osallistujien mielen ja tuottavat heille iloa.

On merkittävää, että juhlan käsite on kehittynyt asteittain suhteessa uskon kehitykseen. Uskon varhaisvaiheessa Iranissa yksittäiset ystävät pitivät vastauksena Bahá'u'lláhin kehotuksiin kokouksia kotonaan osoittaakseen vieraanvaraisuutta kerran yhdeksässätoista päivässä, ja he saivat innoitusta opetusten lukemisesta ja niistä keskustelemisesta. Yhdyskunnan kasvaessa 'Abdu'l-Bahá selvensi ja painotti tilaisuuden hartaudellista ja sosiaalista luonnetta. Paikallisten henkisten neuvostojen perustamisen jälkeen Shoghi Effendi toi mukaan hallinnollisen osan ja tutustutti yhteisön ajatukseen yhdeksäntoista päivän juhlasta laitoksena. Se oli kuin kolmiosainen sinfonia olisi nyt saatu valmiiksi.

Mutta juhlan kehitystä ei tule tarkastella pelkästään sen asteittaisen kehityksen valossa; sillä on myös laajempi yhteys. Juhla voidaan hyvin nähdä ainutlaatuisessa muotojen yhdistelmässään suuren historiallisen kehityksen huipentumana, jossa yhteisöelämän ensisijaiset ainekset - hartaudellisuus ja juhlat sekä muut yhdessäolon muodot - ovat valtaviin aikaväliin kuluessa saavuttaneet loistavan yhteenliittymisen. Yhdeksäntoista päivän juhla edustaa tänä valaistuneena aikakautena uutta tasoa, jolle yhteisöelämän perusilmaisu on kehittynyt. Shoghi Effendi on kuvannut sitä uuden maailmanjärjestyksen perustaksi, ja hänen puolestaan kirjoitetussa kirjeessä sen viitataan muodostavan ”elintärkeän välineen läheisen ja jatkuvan yhteyden ylläpitämiseksi uskovien välillä, kuten myös heidän ja heidän paikallisen yhteisönsä valittujen edustajien elimen välillä.”

Tämän lisäksi sen tilaisuuden vuoksi, jonka se antaa sanomien välittämiseen hallinnon kansalliselta ja kansainväliseltä tasolta sekä myös ystävien suositusten välittämiseen noille tasoille, juhlasta tulee yhdysside, joka liittää paikallisen yhdyskunnan dynaamisessa suhteessa hallintojärjestyksen koko rakenteeseen. Mutta pelkästään paikalliselta tasolta katsottuna on paljon, mikä innostaa ja hämmästyttää sydäntä. Tällä tasolla se liittää yksilön niihin kollektiivisiin kehityskulkuihin, joilla yhteiskuntaa rakennetaan tai korjataan. Tässä esimerkiksi juhla on demokratian areena aivan yhteisön juuri tasolla, missä paikallinen henkinen neuvosto ja yhteisön jäsenet tapaavat yhteisellä maaperällä, missä yksilöt ovat vapaita tarjoamaan edistyvän sivistyksen rakentamisen kehitykselle ajatuksen lahjojaan, olivatpa ne sitten uusia ideoita tai rakentavaa kritiikkiä. Täten voidaan nähdä, että henkisen merkityksensä lisäksi, tämä ihmisten yhteinen laitos sovittaa yhteen sosiaalisten perusalojen valikoiman, jotka kasvattavat osallistujiaan vastuullisen kansalaisuuden periaatteisiin.

Jos juhlasta on tarkoitus tehdä todellinen kokemus, juhlan käsitteen ymmärtämisen lisäksi sitä on myös valmisteltava ja siihen on valmistauduttava. Vaikka paikallinen henkinen neuvosto onkin hallinnollisesti vastuussa juhlan järjestämisestä, tarvitaan usein yksilöä tai yksilöiden ryhmää valmistelujen tekoon, mikä menettelytapa on sopusoinnussa vieraanvaraisuuden hengen kanssa, joka on niin tärkeä tälle tilaisuudelle. Tällaiset yksilöt voivat toimia isäntinä, ja joskus heille uskotaan rukousten ja kirjoitusten valinta hartausosaa varten. He voivat myös huolehtia seurusteluosasta.

Pienissä yhteisöissä henkilökohtaisen vieraanvaraisuuden toteuttaminen on helppoa, mutta suurissa yhteisöissä paikalliset henkiset neuvostot voivat havaita tarpeelliseksi keksiä muita keinoja, silti säilyttäen vieraanvaraisuuden periaatteen.

Juhlan valmistelun tärkeisiin puoliin kuuluu luettavien kirjoitusten huolellinen valinta, hyvien lukijoiden valitseminen etukäteen ja hartaus -ohjelman esittämiseen ja vastaanottamiseen liittyvä arvokkuuden tunne. Huomion kiinnittäminen siihen ympäristöön, jossa juhla pidetään, oli se sitten sisätiloissa tai ulkona, vaikuttaa kokemukseen suuresti. Puhtaus, tilan järjestäminen käytännöllisellä ja koristeellisella tavalla - näillä on merkittävä osuus. Täsmällisyys on myös osa hyvää valmistautumista.

Suuressa määrin juhlan onnistuminen on riippuvainen valmistautumisen laadusta ja yksilön osallistumisesta. Rakastettu Mestari tarjoaa seuraavan neuvon: ”Antakaa suuri arvo yhdeksäntoista päivän kokoontumisille niin, että näissä tilaisuuksissa Herran rakastetut ja armollisimman palvelijattaret voivat kääntää kasvonsa kohti valtakuntaa, messuta rukouksia, anoa Jumalan apua, iloisesti viehättyä toinen toisistaan, kasvaa puhtaudessa ja pyhyudessa sekä Jumalan pelossa ja pyyteen ja itsekkyyden vastustamisessa. Näin he irrottautuvat tästä luonnon maailmasta ja upottautuvat hengen hehkuun.”

Tällaista neuvoa pohtiessa on todellakin valaisevaa tarkastella yhdeksäntoista päivän juhlaa siinä yhteydessä, mistä se sai alkunsa. Se on määrätty ”Kitáb-i-Aqdasissa” seuraavin sanoin: ”Totisesti teidät velvoitetaan järjestämään juhla kerran joka kuussa, vaikka tarjolla olisi pelkkää vettä, sillä Jumala on tarkoittanut sitoa ihmissydämet yhteen, vaikkakin sekä maallisin että taivaallisin keinoin.” On siis selvää, että juhlan perusta on vieraanvaraisuus, sen kaikkine ystävällisyyden, kohteliaisuuden, palvelun, anteliaisuuden ja juhlallisuuden merkityksineen. Itse vieraanvaraisuuden ajatus näin merkittävän laitoksen ylläpitävänä henkenä tuo uuden vallankumouksellisen asenteen ihmisasioitten hoitoon kaikilla tasoilla, asenteen, joka on ratkaiseva sille maailman ykseydelle, jota uskomme keskushahmot ponnistelivat niin kauan ja niin julmien kärsimysten kautta tuomaan maailmaan. Juuri tämä jumalallinen juhla muodostaa perustan näin ennennäkemättömän todellisuuden toteuttamiselle.

Että te kaikki voisitte saavuttaa juhlalle asetetun korkean tavoitteen ”riemun tuojana”, ”ykseyden ja yhteisymmärryksen perustana”, ”kiintymyksen ja toveruuden avaimena”, on kiihkeiden rukoustemme kohteena pyhällä kynnyksellä.

Rakkain Bahá'í-terveisin

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

1. YLEISTÄ

Bahá'u'lláhin kirjoituksista

1. Juhla on määrätty teille kerran kuussa, vaikka se olisi vain veden kera. Jumala on totisesti tarkoittanut saattaa ihmissydämet yhteen, vaikkakin sekä maallisin että taivaallisin keinoin. (Kitáb-i'Aqdas 57, s.39)

‘Abdu’l-Bahán kirjoituksista ja puheista

2. Oi te liitossa lujat!

Olet kirjoittanut - juhlasta. Tämän juhlan vakiinnutti hänen korkeutensa Báb pidettäväksi kerran yhdeksäntoista päivässä. Samaten Siunattu kauneus (Bahá'u'lláh) on määrännyt sen ja rohkaissut lämpimästi sen viettoa. Siksi sillä on erittäin suuri merkitys. Sinun on epäilemättä huolehdittava siitä erityisen hyvin ja tehtävä sen arvo tunnetuksi, jotta se voisi tulla pysyvästi vakiinnutetuksi lujalle pohjalle. Kokoonotukoot Jumalan rakastetut yhteen ja seurustelkoot keskenään äärimmäisen rakastavasti ja henkisesti ja onnellisina, käyttäytyen hyvin kohteliaasti ja itsensä hilliten. Lausukoot he pyhiä säkeitä, lukekoot hyödyllisiä kirjoituksia sekä ‘Abdu’l-Bahán muistioita, rohkaiskoot ja innostakoot he toinen toisiansa rakastamaan kaikkia; laulakoot he rukouksia arvokkaasti ja riemuiten, antakoot kauniita puheita ja ylistäkööt he verratonta Jumalaa.

Isännän on täysin itsensä unohtaen osoitettava ystävällisyyttä kaikille, huolehdittava kaikkien mukavuudesta ja palveltava ystäviä omin käsin.

Jos juhla järjestetään asiaankuuluvasti edellä mainitulla tavalla, tämä illallinen on totisesti ”Herran ehtoollinen”, sillä sen hedelmät ovat juuri tuon ehtoollisen hedelmiä ja sen vaikutus sama.

(Tablets of ‘Abdu’l-Bahá, s. 468-469)

3. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlaan, teidän on kiinnitettävä siihen mitä suurinta huomiota ja lujasti vakiinnutettava se. Sillä tämä juhla on onnen ja ykseyden ja rakkauden tuoja Jumalan rakastajille.

(muistiosta yksityiselle uskovalle)

4. Olette kirjoittanut yhdeksäntoista päivän juhlatilaisuuksista. Tämä juhla on ilon tuoja. Se on sopusoinnun ja ykseyden perusta. Se on avain kiintymykseen ja toveruuteen. Se levittää ihmiskunnan ykseyttä.

(muistiosta yksityiselle uskovalle)

5. Oi te Ikiaikaisen kauneuden uskolliset palvelijat: Joka ajanjaksona ja jokaisessa uskontojärjestelmässä juhlaa on suosittu ja rakastettu ja pöydän kattamista Jumalan rakastajille on pidetty kiitettävänä tekona. Näin on erityisesti nyt tässä verrattomassa uskontojärjestelmässä, tänä aikakausista antoisimpana, jolloin se saa suurta suosiota, sillä se todellakin luetaan niihin kokoontumisiin, joita pidetään Jumalan palvomiseksi ja ylistämiseksi. Siellä viritetään pyhiä säkeitä, taivaallisia runoelmia ja ylistyslauluja ja sydän elpyy ja intoutuu suuniltaan.

Ensisijaisena tarkoituksena on sytyttää nämä hengen väreilyt, mutta samalla seuraa aivan luonnollisesti, että läsnäolijat nauttivat ruokaa, niin että ruumiin maailma voi heijastaa hengen maailmaa ja liha omaksua sielun ominaisuuksia; ja aivan niinkuin henkistä mielihyvää on ylenpalttisesti, niin myös aineellista.

Onnellisia olette te, jotka noudatatte tätä sääntöä kaikkine sen salaperäisine merkityksineen pitäen siten Jumalan ystävät valppaina ja tarkkaavaisina ja tuottaen heille mielenrauhaa ja iloa.

(‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, kpl 48)

6. Kirjeesi on saapunut. Kirjoitit yhdeksäntoista päivän juhlatilaisuudesta, mikä ilahdutti sydäntäni. Nämä kokoontumiset saavat jumalallisen pöydän laskeutumaan taivaasta ja vetävät puoleensa Kaikkiarmiaan vahvistuksia. Toivoni on, että pyhän hengen henkäyksiä lehytetään heidän ylleen ja

että jokainen läsnä oleva käy kaunopuheisin kielin ja sydän tulvillaan Jumalan rakkautta suurissa kokouksissa ylistämään totuuden auringon nousua, koko maailmaa valaisevan päiväntähden sarastusta.

(‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, kpl. 49)

7. Antakaa suuri arvo yhdeksäntoista päivän kokoontumisille, niin että näissä tilaisuuksissa Herran rakastetut ja Armeliaan palvelijattaret voivat kääntää kasvonsa kohti valtakuntaa, messuta rukouksia, anoa Jumalan apua, iloisesti viehättyä toinen toisistaan, kasvaa puhtaudessa ja pyhydessä sekä Jumalan pelossa ja pyyteen ja itsekkyyden vastustamisessa.

Näin he irrottautuvat tästä luonnonvoimien maailmasta ja upottautuvat hengen hehkuun.

(Yhdysvaltain Washingtonin osavaltiossa sijaitsevan Spokanen Paikalliselle Henkisel Neuvostolle osoitetusta muistiosta)

8. Pyydän Jumalta hänen loppumattomista lahjoistaan, että monia sellaisia kokouksia pidetään ja että yhdeksäntoista päivän juhlaa myös vietetään, niin että mies- ja naispuoliset uskovat omistautuvat Jumalan mainitsemiseen ja hänen ylistämiseensä ja ohjaamaan ihmisiä oikeaan.

(Länsi-Saksan Stuttgartin bahá'ílle osoitetusta muistiosta)

9. Oi sinä, joka olet liitossa luja!

Yksityiskohtainen kirjeesi on vastaanotettu, multa työpaineen vuoksi lyhyt vastaus riittääköön. Olet kysynyt joka bahá'í-kuukausi vietettävästä juhlasta. Tätä juhlaa vietetään toveruuden ja rakkauden vaalimiseksi, Jumalan muistamiseksi ja

Hänen rukoilemisekseen katuvaisin sydämin ja hyväntahtoisien pyrkimysten rohkaisemiseksi. Toisin sanoen ystävien pitäisi siellä puhua Jumalasta ja ylistää Häntä, lukea rukouksia ja pyhiä säkeitä ja kestitä toinen toistaan äärimmäisen hellästi ja rakastavasti. Jos kahden ystävän välille ilmaantuu ikävyyksiä, kutsuttakoon molemmat ja yritettäköön sovittaa heidän erimielisyytensä. Olkoon kaiken keskustelun aiheena ihmisystävällisten toimien ja pyhien tekojen suorittaminen, jotta kiitettäviä tuloksia voisi olla sen hedelmänä.①(muistiosta yksityiselle uskovalle)

10. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlaan, se ilahduttaa mieltä ja sydäntä. Jos tämä juhla pidetään asiaankuuluvalla tavalla, ystävät havaitsevat kerran yhdeksäntoista päivässä tulleen henkisesti vahvistuneiksi ja varustetuksi voimalla, joka ei ole tästä maailmasta.

(‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, kpl. 51)

11. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlaan, on äärimmäisen tärkeää, että ystävät kerääntyisivät kokoukseen, jossa he täydessä sopuinnassa ja rakkaudessa muistaisivat Jumalaa ja ylistäisivät häntä ja keskustelisivat Jumalan ilosanomasta ja Bahá'u'lláhin saapumisen todisteista ja kertoisivat Jumalan rakastajien ylevästä teosta ja uhrauksista Persiassa ja puhuisivat marttyyrien irrottautumisesta maailmasta ja heidän hurmiostaan ja siitä, miten uskovat siellä (Persiassa) pysyivät toinen toistensa rinnalla ja luopuivat kaikesta, mitä heillä oli.

Yhdeksäntoista päivän juhla on sen vuoksi erittäin tärkeä.

(Yksityiselle uskovalle kirjoitetusta muistiosta)

12. - tehkää juhlista② ilon ja toveruuden tilaisuuksia, niitä juhlia③ muistuttavia, joita esi-isillämme oli tapana viettää Herran ehtoollisen muistojuhlansa yhteydessä-.
(Yksityiselle uskovalle kirjoitetusta muistiosta)

13. On ponnisteltava tarmokkaasti yhdeksäntoista päivän vastaanoton vakiinnuttamiseksi koko yhdyskunnassa. Koska tämä juhla on rajoitettu vain uskville, siellä on esitettävä ratkaisevia todisteita Bayánin kansan suhteen, jotta tilanteesta tietämättömät uudet tulokkaat voitaisiin tehdä siitä tietoisiksi.
(Yksityiselle uskovalle kirjoitetusta muistiosta)

14. Ystävien on sopivaa pitää kokous, tapaaminen, jossa he ylistävät Jumalaa ja kiinnittävät sydämensä Häneen ja lukevat ja lausuvat Siunatun kauneuden pyhiä kirjoituksia - olkoon sieluni Hänen rakastajiensa lunastuksena! Kaikkein kirkkaimman valtakunnan valot, korkeimman taivaanrannan säteet luodaan tällaisten kirkkaiden kokoontumisten ylle, koska juuri nämä ovat mashriqu'l-adhkáreja, Jumalan muistamisen sarastuspaikkoja, jotka on Korkeimman kynän tahdosta vakiinnutettava jokaiseen kylään ja kaupunkiin - -. Nämä hengelliset kokoontumiset on pidettävä äärimmäisen puhtaasti ja pyhittäytyneesti, jotta itse kokouspaikalta ja sen maasta ja sitä ympäröivästä ilmasta voidaan hengittää Pyhän Hengen tuoksuvia henkäyksiä.
(‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, kpl. 55)

15. Olet kirjoittanut tapaamisesta, joka pidettiin siinä kaupunginosassa, jossa sijaitsee ‘Abdu’l’Azímin kaupungin portti. Älä kutsu sitä tapaamiseksi! Kutsu sitä pyhien sielujen yhtymiseksi, Herraa rakastavien juhlaistunnoksi, kaikkein armollisimman kansan turvapaikaksi, palatsin saliksi kaikille hänen ylistystään laulaville. Sillä jokainen tuon kokouksen jäsen on sytytetty kynttilä ja tuo neuvosto kuun ja tähtien kartano. Se on koko ihmiskunnan Herran siunaama ja on saattanut käytäntöön juhlan, joka on tuotu julki Kaikkein pyhimässä kirjassa.
(muistiosta yksityiselle uskovalle)

16. Ja sinä, oi rakas tyttäreni, pysy aina tiiviissä yhteydessä kunnioitettuun tyttäreeni, rva--, ja olea hänen ystävänsä. Olkaa vakuuttuneita siitä, että Pyhän hengen henkäykset vapauttavat kieleksi. Puhu sen tähden hyvin rohkeasti joka kokouksessa. Kun olet aloittamassa puhettasi, käänny ensin Bahá'u'lláhin puoleen ja pyydä Pyhän hengen vahvistuksia. Avaa sitten huulesi ja sano mitä tahansa sydämessäsi tunnet, tämä kuitenkin mahdollisimman rohkeasti, arvokkaasti ja vakaumuksellisesti. Toivoni on, että päivä päivältä tilaisuutenne kasvavat ja kukoistavat ja että ne, jotka etsivät totuutta, kuulevat siellä järkipäisiä perusteita ja ratkaisevia todisteita. Minä olen teidän kanssanne sydämessäni ja sielussani joka kokouksessa. Olkaa varmoja siitä.

Viettäkö yhdeksäntoista päivän juhla äärimmäisen arvokkaasti.
(muistiosta yksityiselle uskovalle)

17. Teidän tulee jatkaa yhdeksäntoista päivän juhlan viettämistä. Se on hyvin tärkeää, se on erittäin hyvä. Mutta kun saavutte kokouksiin, ennen kuin astutte sisään, vapauttakaa itsenne kaikesta, mitä on sydämessänne, vapauttakaa ajatuksenne ja mielenne kaikesta paitsi Jumalasta ja puhukaa sydämellänne. Että kaikki voisivat tehdä siitä rakkauden kokouksen, tehdä siitä valaistumisen lähteen, tehdä siitä sydämiä viehättävän kokouksen, ympäröidä tämän kokouksen korkeuden väkijoukon valoilla, niin että olisitte kokoontuneina mitä suurimmassa rakkaudessa. Oi Jumala!

Karkota kaikki epäsovun aiheet ja valmista meille kaikkea, mikä saa aikaan ykseyttä ja sopusointua! Oi Jumala! Leyhytä yllemme taivaallista sulotuoksua ja muuta tämä kokous taivaalliseksi kokoukseksi! Suo meille kaikki hyöty ja kaikki ravinto. Valmista meille rakkauden ravintoa! Anna meille tiedon ravintoa! Suo meille taivaallisen valaistumisen ravintoa!

Sydämessänne muistakaa nämä asiat ja sitten astukaa ykseyden juhlaan.

Teistä jokaisen on mietittävä, kuinka tehdä onnellisiksi muut kokouksenne osanottajat ja jokaisen on pidettävä muita läsnäolevia itseään parempina ja suurempina ja jokaisen on pidettävä itseään muita vähäisempänä. Tietäkää heidän asemansa olevan korkea ja ajatelkaa omaa asemaanne alhaisena. Jos toimitte ja elätte näiden käskyjen mukaisesti, varmuudella tietäkää, että totisesti tuo juhla on taivaallinen ravinto. Tuo illallinen on "Herran ehtoollinen"! Minä olen tuon kokouksen palvelija.

(Bahá'í-rukouksia s. 230-231)

18. Yhdeksäntoista päivän juhlan saattoi käyttöön Bab, ja Bahá'u'lláh vahvisti sen pyhässä kirjassaan Aqdasissa, että ihmiset kokoontuisivat yhteen ja avoimesti osoittaisivat toveruutta ja rakkautta, jotta jumalalliset salaisuudet paljastuisivat. Päämääränä on sopusointu, että tämän toveruuden kautta sydämet täydellisesti yhdistyisivät ja vastavuoroisuus ja keskinäinen avuliaisuus vakiintuisivat. Koska ihmisyhteisön jäsenet eivät voi elää olematta yhteen liittyneinä, niin yhteistyö ja keskinäinen avuliaisuus ovat ihmisyhteisön perusta. Ilman näiden kahden suuren periaatteen toteutumista mikään suuri liike ei edisty-.

Tämä lyhyesti on toivoni: että yhdeksäntoista päivän juhla saisi aikaan suuren henkisen yhteenkuuluvuuden tunteen ystävien kesken, että se loisi ykseyden yhdyssiteen uskovien välille ja keskuudessamme sitten vallitsisi sellainen ykseys, että rakkaus ja viisauts leviäisivät tästä kaikesta kaikkialle. Tämä juhla on jumalallinen juhla. Se on Herran ehtoollinen. Se vetää puoleensa Jumalan vahvistuksia magneetin tavoin. Se saa sydämet valaistumaan.

Joka päivä järjestetään suuria juhlia ja pitoja aineellisten huvien ja ruokanautintojen saavuttamiseksi. Ihmiset nauttivat tiettyjä herkuja ja erilaisten lähteiden vesiä pitääkseen hauskaa. Sitten seuraa tanssiaisia. Kaikki nämä ovat ruumista varten, mutta tämä toveruus on Jumalasta iloitsemista, henkisen ravinnon nauttimista varten, henkisten aiheiden valaisemista ja Jumalan neuvojen opetusten tulkitsemista ja pohtimista varten. Se on ehdotonta henkisyyttä.

Toivoni on, että yhdeksäntoista päivän juhla tulisi varmasti vakiinnutetuksi ja niin järjestetyksi, että tämän kokouksen taustalla olevat pyhät todellisuudet jättäisivät taakseen kaikki ennakkoluulot ja ristiriidat ja tekisivät heidän sydämistään rakkauden aarreaitan. Vaikka tiettyjen sielujen välillä olisi vähäisinkin tunne - rakkauden puute - se on saatava kokonaan häviämään. Aikomusten on oltava äärimmäisen avoimia ja puhtaita.

Heidän tulee iloita Jumalan rakkaudesta, hankkia voimaa ihmiskunnan onnellisuuden ja Jumalan sanan edistämiseen. Sellaisin ylevin puheen aihein täytyy tästä juhlasta tulla vakiintunut instituutio. Kokoontuessaan tähän kokoukseen kaikkien läsnäolevien on käännäyttävä Abhá-valtakunnan puoleen ja sydämestään rukoiltava, avuksi huudettava ja anottava ylhäistä valtaistuinta, pyydettyä Jumalan anteeksiantoa kaikille vajavaisuuksille, luettava opetuksia ja noustava Hänen palvelukseensa.

Sitten kattakaa pöytä ja tarjotkaa virvokkeita. Tällaisista kokouksista seuraa varmasti suuria tuloksia. Aineellinen ja henkinen hyöty varmistetaan. Kaikki läsnäolevat päihtyvät Jumalan rakkauden

tuulahduksista ja Pyhän Hengen henkäys on tavattomalla voimalla innoittava sydämiä.

Jos tämä kokous perustetaan tällaiselle kalliolle, siitä tulee voima, joka vetää puoleensa taivaallisia vahvistuksia, keino Jumalan valon ilmaantumiselle, ja jokaisen aiheen todellisuus avautuu. Tällainen kokous on Jumalan suojelun alainen. Toivoni on, että jatkuvasti pidätte näitä kokouksia, ja kerta kerralta siitä tulee yhä enemmän kaikkien hyveiden keskus, Jumalan loiston säteilypaikka.

Valaistukoon sydämenne!

Tulkoon kasvonne säteileviksi!

Valaistukoon henkenne!

Saavuttakoon ajatuksenne laajemman näköpiirin!

Kasvakoon henkinen vastaanottavuutenne!

Ympäröiköön Jumalan maailma teidät ja

tulkoon sydämistänne taivaan aarreaitta!

Tämä on toivoni.

(‘Abdu’l-Bahán puheesta yhdeksäntoista päivän juhlassa

Lontoossa Englannissa, 29.12.1912. Bahá'í News, nro 33, heinäkuu 1929, s. 1–2)

2. JUHLAN KOLMIOSAINEN VIETTO

Shoghi Effendin kirjoituksista

19. Tämän järjestelmän kehitystä edistäneitä ja sen lujittamiseen vaikuttaneita muita tekijöitä on ollut useimmissa Idän ja Lännen Bahá'í-yhdyskunnissa toimiva yhdeksäntoista päivän juhlan järjestelmällinen instituutio, jossa on kolmitahoinen paino Bahá'í-yhteisöelämän hartaudessa, hallinnollisessa ja sosiaalisessa puolessa-.

(God Passes By, s. 342) (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987)

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä ④

20. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlien luonteeseen, Suojelijasta tuntuu, että se erinomainen lausunto niiden luonteesta, tehtävästä ja tarkoituksesta, joka julkaistiin uutislehtenne äskeysessä numerossa, on esitykseltään niin tyhjentävä ja luotettava, ettei hän katso tarpeelliseksi uudelleen selostaa tai laajentaa aihetta. Jos tunnette kuitenkin tarvetta laajemmin selittää siinä lausunnossa esitettyä ajatusta painottaen erityisesti tämän elintärkeän Bahá'í-laitoksen henkisiä, hallinnollisia ja sosiaalisia puolia, hänellä ei ole mitään sitä vastaan.⑤

(Shoghi Effendin puolesta 6.9.1933 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltain ja Kanadan Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News-lehdessä nro 79 (marraskuu 1933), s. 3)

21. Mitä tulee kysymykseesi Bahá'í-juhlista, Shoghi Effendi on vahvasti sitä miellä, että tällaisissa tilaisuuksissa ystävien olisi painotettava sekä niiden henkistä että hallinnollista puolta. Sillä nämä ovat aivan yhtä olennaisia jokaisen Bahá'í-juhlan onnistumiselle. Oikean tasapainon ylläpitäminen näiden välillä on sen tähden jokaisen yksityisen Bahá'ín tai ryhmän velvollisuus ja vastuu. Ennen kuin ystävät oppivat yhdistämään nämä kaksi, he eivät voi toivoa saavuttavansa mitään todellista ja pysyvää hyötyä tällaisista uskonnollisista juhlatilaisuuksista. Huomattava osa juhlasta on luonnollisesti omistettava pyhien sanojen lukemiselle. Sillä juuri niiden kautta ystävät voivat saada

sen innoituksen ja näkemyksen, jota he tarvitsevat asian hyväksi tekemänsä työn menestyksekkääseen loppuun suorittamiseen.

(Shoghi Effendin puolesta 27.5.1934 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

22. Mitä tulee kysymykseesi yhdeksäntoista päivän juhlista, nämä juhlat ovat epäilemättä erityisen tärkeitä ystäville, koska niillä on sekä sosiaalinen että hallinnollinen merkitys, ja siksi kaikkien tunnustautuneiden uskovien tulisi säännöllisesti osallistua niihin. Niitä tulisi myös viettää Bahá'í-kalenterin mukaisesti joka yhdeksäntoista päivä.

(Shoghi Effendin puolesta 12.4.1935 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

23. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlan luonteeseen, Bahá'u'lláh on Aqdasissa selvästi ilmaissut tämän laitoksen henkisen ja sosiaalisen luonteen. Suojelija on kuitenkin tähdentänyt sen hallinnollista merkitystä suorana vastauksena Bahá'í yhdyskunnan kasvaviin tarpeisiin paremmin harjaantua bahá'í-hallintojärjestelmän periaatteisiin ja käytäntöihin tänä bahá'í-aikakauden muotoutumisen ajanjaksona.

(Shoghi Effendin puolesta 29.7.1935 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltain ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

24. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlaan: aiemmassa kirjeessään kansalliselle henkiselle neuvostolle Suojelija teki selväksi, että vaikka kyseessä ei ole sitova määräys, Bahá'u'lláh on pitänyt tätä juhlaa erittäin toivottavana ja ansiokkaana. "Aqdasissa" hän on erityisesti painottanut sen henkistä ja hartaudellista luonnetta ja myös sen sosiaalista merkitystä Bahá'í-yhteisössä keinona läheisemmän toveruuden ja ykseyden saavuttamiseksi uskovien keskuudessa. Tämän juhlan hallinnollisen merkityksen on Suojelija esittänyt ajatellen ystävien kasvavaa tarvetta saada parempaa harjoitusta bahá'í-hallinnon periaatteissa ja menetelmissä. Yhdeksäntoista päivän juhlan merkitys on siten kolmiosainen. Se on hartaudellisesti, sosiaalisesti ja hallinnollisesti merkittävä kokous. Kun kaikki nämä kolme piirrettä ovat yhdistyneinä, juhla voi tuottaa ja on varmasti tuottava parhaat ja suurimmat tuloksensa. Ystävien olisi kuitenkin oltava varuillaan, etteivät he korosta liikaa tämän Bahá'u'lláhin luoman instituution merkitystä. Heidän olisi myös varottava aliarvioimasta tai vähättelemästä sen tärkeyttä.

(Shoghi Effendin puolesta 2.10.1935 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltain ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle neuvostolle)

25. Hän oli hyvin iloinen saadessaan tietää teidän pitävän juhlaa, koska ne ovat kokoontumispaikka ystäville ja auttavat yhdistymään heitä ja syventämään heitä uskossa.

(Shoghi Effendin puolesta 5.3.1946 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

26. Ryhmä ei tietenkään ole hallinnollinen elin, eikä ole mitään sitä vastaan, että ryhmän jäsenet tekevät toiminta-alueensa rajoissa päätöksiä, kun he kaikki sattuvat olemaan yhdessä koolla, vaikkapa yhdeksäntoista päivän juhlassa. Yhdeksäntoista päivän juhla voi olla virallinen hallinnollinen tilaisuus vain siellä, missä on paikallinen henkinen neuvosto siitä huolehtimassa, esittämässä raportteja ystäville ja vastaanottamassa heidän ehdotuksiaan. Mutta ryhmien, ystävien spontaanisten kokoontumisten ja jopa erillään asuvien uskovien olisi varmasti muistettava tämä päivä ja rukoiltava yhdessä. Ryhmän ollessa kyseessä se voi hyvinkin pitää juhlan samalla tavalla kuin

paikallinen henkinen neuvosto sen pitäisi, mutta sen on tietenkin muistettava, ettei juhlalla ole tällöin virallista hallinnollista asemaa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 31.10.1972 kirjoittamasta kirjeestä Sveitsin Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

27. Mitä tulee juhlan järjestyksen muuttamiseen, Shoghi Effendin ohjeiden mukaan on selvää, että yhdeksäntoista päivän juhlan ohjelman pitäisi alkaa henkisellä osalla eikä seurallisella osalla, johon kuuluu virvokkeita tai leivän murtaminen yhdessä. Kuitenkin jos todetaan, että jonkinlainen seurustelu ystävien kesken tai ruoan ja virvokkeiden tarjoaminen on hyödyllistä juhlan alussa, ei ole mitään tätä käytäntöä vastaan, kunhan vain on selvää, ettei se ole juhlan osa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 23.1.1985 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

3. JUHLAN AJAT

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä

28. Mitä tulee kysymykseesi, joka koski viime yhdeksäntoista päivän juhlaa, Shoghi Effendillä ei ole mitään huomautettavaa siihen, että ystävät haluavat viettää sitä yhtenä välipäivistä. He voivat viettää sitä myös paaston aikana edellyttäen, että he eivät nauti ruokaa.

(2.8.1939 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

29. Kolmas kysymyksesi koskee päivää, jona juhla tulisi kuukausittain viettää. Suojelija esitti vastauksena, ettei mitään erityistä päivää ole määrätty, mutta olisi suotavinta ja sopivinta, jos ystävien kokoontuminen pidettäisiin joka kuukauden ensimmäisenä päivänä.

(1.12.1936 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

30. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhlien ja vaalien järjestämisen ajankohtaan, Suojelija neuvoo henkistä neuvostoaan kehottamaan ystäviä pitämään sellaiset kokoukset säädettynä päivänä ennen auringonlaskua. Jos tämä on mahdotonta, silloin on luvallista pitää ne edellisenä päivänä. Kuitenkin yhdeksän pyhän päivän ollessa kyseessä ystävien olisi pidettävä välttämättömänä viettää niitä säädettynä päivänä ennen auringonlaskua.

(Yhdysvaltain ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, 24.12.1939)

31. Naw-ruzin juhlaa olisi vietettävä maaliskuun 21. päivänä ennen auringonlaskua, eikä sillä ole mitään tekemistä yhdeksäntoista päivän juhlan kanssa. Yhdeksäntoistapäivän juhla on merkitykseltään hallinnollinen, kun taas Naw-Ruz on meidän uudenvuoden juhlamme, vieraanvaraisuuden ja riemun juhla.

(Shoghi Effendin puolesta 5.7.1950 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltain Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeestä

32. Mitä tulee kysymykseenne juhlien ja pyhien päivien ajoista: bahá'í-päivä on auringonlaskusta auringonlaskuun. Joten, jos aurinko kesällä laskee liian myöhään, jotta yhdeksäntoista päivän juhla

voitaisiin pitää edellisenä iltana, se olisi pidettävä juhlan varsinaisena päivänä. Jos vain kokous alkaa ennen auringonlaskua, se katsotaan pidetyksi sinä päivänä, joka päättyy auringon laskiessa. Luonnollisesti yhdeksäntoistapäivän juhlat olisi pidettävä Bahá'í-kuukauden ensimmäisenä päivänä, mikäli se on mahdollista, mutta jos näin on vaikea tehdä esimerkiksi siksi, että juhla olisi samaan aikaan kuin säännöllisesti yleisötilaisuudelle varattu ilta, on luvallista pitää se seuraavana päivänä, eli sen bahá'í-kuukauden seuraavana päivänä. (23.6.1964 Suomen Kansalliselle Henkisel Neuvostolle kirjoitetusta kirjeestä)

4. JUHLAN PAIKKA

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä yksittäisille uskoville

33. Ei ole mitään huomauttamista kokousten pitämiseen ulkoilmassa, kunhan ne järjestetään arvokkaasti.

(14.10.1941 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

34. Jokaisella kaupungilla on oma henkinen neuvostonsa, eikä joukko alueellisia neuvostoja. Alueellisia yhdeksäntoista päivän juhlia voidaan luonnollisesti pitää siellä, missä samassa kaupungissa on hyvin paljon bahá'íta.

(31.3.1949 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

35. Kysymys siitä, missä yhdeksäntoista päivän juhlat olisi vietettävä, on varmasti henkisen neuvoston päätettävissä, mutta useimmissa tapauksissa Hazíratu'l-Quds tuntuu johdonmukaiselta paikalta. Ennen kuin ystäville on hartausharjoituspaikka

- tätä rakennusta käytetään myös hartauskokouksiin hallinnollisten tarkoitusten lisäksi. Jos jokin erityinen juhla pidetään joissakin olosuhteissa jonkun uskovon kodissa henkisen neuvoston suostumuksella, siihen ei voi olla mitään huomauttamista, mutta hänen mielestään yleensä on parempi käyttää Hazíratu'lQudsia.

(18.2.1954 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetuista kirjeistä

36. Ymmärrämme ja annamme arvoa ongelmille, jotka liittyvät yhdeksäntoista päivän juhlien viettoon sellaisissa suurkaupungeissa kuten New Yorkissa ja Los Angelesissa, eikä meillä ole mitään sitä vastaan, että neuvostanne valtuuttaa paikallisen neuvoston järjestämään juhlan useammassa eri paikoissa kokeeksi, mikäli paikallinen neuvosto niin haluaa, pitäen mielessä seuraavat varotoimenpiteet: Suurkaupunki alueilla suuntaus on kohti eristäytymistä, ja tämän vuoksi paikallisen neuvoston pitäisi olla valppaana, jotta se voisi estää samanlaisen mallin kehittymisen bahá'í-kokouksissa juhlan pitopaikan vuoksi. Paikallisen neuvoston pitäisi olla varovainen, etteivät yhdyskunnan ykseys eikä paikallisen neuvoston määräysvalta vähene tämän käytännön seurauksena. (Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 23.1.1967 kirjoittamasta kirjeestä Yhdysvaltain Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)

37. Olemme vastaanottaneet 9.8. päivätyn kirjeenne, jossa kerrotte ongelmasta järjestää yhdeksäntoista päivän juhlia ja muita Bahá'í-tilaisuuksia kahdessa yhdyskunnassa -, jotka ovat kasvaneet niin suuriksi, että tällaisia tilaisuuksia on mahdotonta enää järjestää uskovien kodeissa, ja

toivomme, että ennen pitkää kohtaatte tämän ongelman muissakin yhdyskunnissa. Jätämme teidän päätettäväksenne, pitäisikö näiden suurten yhdyskuntien ostaa riittävän suuret tilat, joihin uskovat mahtuisivat juhliin ja muihin Bahá'í-tapahtumiin, vuokrata tilat vai järjestää useita samanaikaisia juhlia edelleen kodeissa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 21.8.1972 kirjoittamasta kirjeestä Alaskan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

38. Tietyillä paikkakunnilla mahdollisesti esiintyvät vaikeudet matkustaa yhdeksäntoista päivän juhliin ja muihin tapahtumiin voidaan voittaa siten, että valtuutatte tällaisella paikkakunnalla olevan paikallisen neuvoston järjestämään alueellaan useampia kuin yhden juhlan. Ei ole tarpeen vakiinnuttaa tiukkoja rajoja tällaista tarkoitusta varten, vaan ystävien pitäisi saada osallistua paikkakunnallaan itselleen sopivampaan juhlaan. Mutta kaikkien olisi ymmärrettävä, että alueen jokainen juhla on osa saman paikallisen henkisen neuvoston toimivallan alaista juhlaa. Pitäisi myös järjestää sellaisia tilaisuuksia, joissa paikkakunnan koko Bahá'í-yhteisö voi tavata toisiaan, eikä juhlapäiviä tarvitse sulkea pois tällaisista tilaisuuksista.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 14.1.1980 kirjoitetusta kirjeestä Barbadosen ja Windward Island'in Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

39. Mitä tulee kysymykseen kokousten järjestämisestä bahá'í-pyhäpäivien viettämiseksi alueellisella tasolla, Yleismaailmallinen oikeusneuvosto on antanut ohjeeksi, että tietyillä alueilla voi olla toivottavaa naapuripaikkakuntien uskovien viettää yhdessä pyhiä päiviä ja tiettyjä tapahtumia. Tällaisissa asioissa pitäisi kääntyä kansallisten henkisten neuvostojen puoleen ja jättää ne niiden ratkaistaviksi. Yhdeksäntoista päivän juhlat ja muut paikalliset tapahtumat olisi kuitenkin pidettävä kullakin paikkakunnalla erikseen.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 20.3.1986 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

40. Kysymyksessänne mainitsemanne ongelmat eivät ole ylipääsemättömiä. Esimerkiksi paikallinen henkinen neuvosto voitaisiin valtuuttaa nimittämään hallinnollinen komitea kaupungin kutakin osaa varten, ja nämä komiteat voisivat huolehtia ystävien kiireellisistä tarpeista näillä alueilla neuvoston puolesta. Ja jos sitä pidetään toivottavana, henkinen neuvosto voisi antaa valtuudet järjestää yhdeksäntoista päivän juhlat erikseen useilla eri alueilla. Tällaisessa hajautetussa järjestelmässä paikallisen henkisen neuvoston pitäisi huolehtia kaupungin kaikissa osissa asuvien ystävien ponnistusten yhteiskoordinoinnista.

Kaupungin jakaminen osiin olisi nähtävä yksinomaan hallinnollisena välttämättömyytenä, jonka tarkoituksena on palvella koko yhdyskunnan etua. Tässä mielessä neuvoston olisi huolellisesti varottava muodostamasta liian monia osia ja tyytyä tässä suhteessa vähimpiin mahdollisiin toimenpiteisiin. Koska suurkaupungit ovat rodullisesti ja yhteiskunnallisesti kerrostuneita, henkisen neuvoston olisi myös huolehdittava äärimmäisen tarkkaan siitä, ettei kaupungin bahá'í-yhdyskunnasta tule itseasiassa rodullisesti tai yhteiskunnallisesti pirstoutunutta siinäkään tapauksessa, että yksi rotu tai yhteiskuntakerros on jossakin kaupunginosassa vallitsevana. Yksi kysymys, jonka pitäisi pysyä päälinjallisena neuvoston, komiteoiden ja yksittäisten ystävien mielessä, on se, miten voidaan kaikkina aikoina toimintojen ja tekojen kautta puolustaa uskomme tärkeintä periaatetta ja tavoitetta, nimittäin ihmisrodun ykseyttä.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 20.12.1987 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltain Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

5. USKOVIENTEN OSALLISTUMINEN JUHLIIN

*Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä*⑥

41. Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhliin, Shoghi Effendin mielestä ystävien mieliin olisi juurrutettava näihin kokouksiin osallistumisen tärkeys, koska ne henkisen merkityksensä lisäksi ovat elintärkeä väline läheisen ja jatkuvan yhteyden ylläpitämiseen uskovien välillä ja myös heidän paikallisen yhteisönsä valittujen edustajien elimen välillä.

Mihinkään jyrkkiin toimiin, kuten kenenkään uskovien erottamiseen yhdyskunnasta, ei tulisi kuitenkaan ryhtyä, jos joku jättää osallistumatta näihin juhliin. Jokaisen yksittäisen uskovien asiana on käsittää, mitä usko häneltä vaatii tässä asiassa. Mistään uhkailusta ei voi olla mitään hyötyä, ellei vedota yksilön omatuntoon ja vastuuseen.

(22.12.1934 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

42. - Mitä tulee yhdeksäntoista päivän juhliin, ne eivät ole ehdottoman pakollisia, mutta uskovien pitäisi pyrkiä osallistumaan niihin säännöllisesti pääasiassa seuraavista kahdesta syystä: ensiksi, koska ne vaalivat toveruuden ja palvelun henkeä yhteisössä, ja toiseksi koska ne tarjoavat uskovalle loistavan tilaisuuden perusteellisesti keskustella uskon asioista ja löytää keinoja ja menettelytapoja Bahá'í-toiminnan toteuttamisen jatkuvalle parantamiselle.

(30.11.1936 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

43. Yhdeksäntoista päivän juhlaan osallistuminen ei ole pakollista mutta erittäin toivottavaa, ja ystävien olisi todella yritettävä olla epäamältä itseltään tätä henkistä ja sosiaalista uusien voimien keräämisen mahdollisuutta kerran joka bahá'í-kuussa. (23.12.1948 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

44. ”Suojelija ei ole koskaan kuullut mistään päätöksestä, jonka mukaan uskovalta, joka ei osallistu kolmeen perättäiseen yhdeksäntoista päivän juhlaan, voidaan evätä hänen äänioikeutensa. Hän ei pidä tällaista menettelyä lainkaan oikeutettuna. Kysymys on vain siitä, pitääkö henkilö itseään bahá'ína vai ei, ja onko hän halukas pitäytymään uskon periaatteissa ja hyväksymään Suojelijan ja hallinnon arvovallan. -Se, onko tämä yksilö kykenevä tai psykologisesti aina siinä tilassa, että voi osallistua juhliin tai bahá'í-kokouksiin, on kokonaan eri asia. Jos henkilö tekee täysin selväksi sen, ettei halua itseään pidettävän bahá'í-yhteisön aktiivisena jäsenenä ja siihen kuuluvana eikä halua käyttää äänioikeuttaan, silloin hänen nimensä tulisi poistaa vaaliluettelosta, mutta jos henkilö pitää itseään bahá'ína ja ei kykene eri syistä olemaan aktiivinen yhteisön asioissa, silloin häntä ei missään tapauksessa tulisi poistaa vaaliluettelostamme kaikkein vähiten tällä hetkellä, kun bahá'í-yhteisö on niin pieni.

(2.3.1951 Saksan ja Itävallan Kansallisille Henkisille Neuvostolle)

45. Hän ymmärtää täysin sen vaikean aseman, johon neuvostonne joutuu, jos se pitää kiinni siitä periaatteesta, että neuvoston jäsenten ja yhdyskunnan äänioikeutettujen jäsenten on asuttava kaupungin rajojen sisällä. Hän on kuitenkin sitä mieltä, ettei Pariisin kohdalla voida tehdä poikkeusta

tähän yleiseen sääntöön, jota hän toivoo bahá'íden KAIKKIALLA MAAILMASSA noudattavan huolimatta sen mahdollisesti aiheuttamasta tilapäisestä vaivasta.

Tämä ei tarkoita sitä, etteivätkö Pariisin kaupungin rajojen ulkopuolella asuvat bahá'ít saisi osallistua yhdeksäntoista päivän juhliin ja bahá'íden pyhien päivien viettoon. Heidän pitäisi päinvastoin osallistua aktiivisesti yhdyskunnan toimintaan avustamalla opetustyössä, vaikka he eivät voikaan olla aktiivisia hallinnollisessa työssä. Hän on varma siitä, että te lopulta huomaatte tämän periaatteen noudattamisen saavan yhteisönne kasvamaan ja voimistumaan, eikä suinkaan heikentävän sitä. (20.2.1953 Pariisin Paikalliselle Henkisel Neuvostolle)

46. On käsittämätöntä ja täysin mahdotonta hyväksyä, että yhteisön keidenkään bahá'íden sallittaisiin pitää juhla kotonaan ja kieltää pääsy toiselta uskovalta. Henkisen neuvostonne olisi kirjoitettava tästä hyvin voimakkain sanoin -:n henkisel neuvostolle ja huomautettava, että Suojelija ei ole vain yllättynyt kuullessaan tästä tilanteesta vaan paheksuu sitä mitä ankarammin. Kuka tahansa Bahá'í voi osallistua juhlaan, paikallinen bahá'í, bahá'í kaupungin ulkopuolelta, varmasti myös erillään asuva bahá'í lähiympäristöstä.

(27.5.1957 Brittein saarten Kansalliselle Henkisel Neuvostolle, julkaistu kirjassa "Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'í Community of the British Isles", s. 380)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

47. Vastauksena 8.11. päivättyyn kirjeeseen olemme sitä mieltä, että kaikkia ystäviä, mitkä tahansa heidän olosuhteensa ovatkin, pitäisi rohkaista viettämään yhdeksäntoista päivän juhlaa. Aivan ilmeisesti se voi olla virallinen hallinnollinen tilaisuus vain siellä, missä on paikallinen henkinen neuvosto siitä huolehtimassa, esittämässä raportteja ystäville ja vastaanottamassa heidän ehdotuksiaan. Mutta ryhmien, ystävien spontaanien kokoontumisten ja jopa yksittäisten uskovien olisi varmasti muistettava tämä päivä ja rukoiltava yhdessä. Ryhmien ollessa kyseessä voi se hyvinkin pitää juhlan samalla tavalla kuin paikallinen henkinen neuvosto sen pitäisi, tietenkin tiedostaen, ettei sillä ole virallista hallinnollista asemaa. Mitä tulee vierailijoiden osallistumiseen yhdeksäntoista päivän juhlaan, Bahá'ít mistä tahansa päin maailmaa olisi tietenkin toivotettava lämpimästi tervetulleiksi, ja he voivat osallistua neuvotteluun. Kuitenkin vain paikallisen yhdyskunnan jäsenet voivat äänestää paikalliselle henkisel neuvostolle annetuista ehdotuksista.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1.12.1968 kirjoittamasta kirjeestä Brittein saarten Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)

48. Ei ole aivan oikein sanoa, että yhdeksäntoista päivän juhla muuttuu ykseyden juhlaaksi, jos läsnä on ei-bahá'íta. Se mitä voi tapahtua on, että juhlan neuvotteluosa täytyy siirtää tuonemmaksi-. Yleismaailmallinen oikeusneuvosto mainitsee, että jos juhlan neuvotteluosa päätetään siirtää tuonemmaksi joko osittain tai kokonaan, on paikallisen henkisen neuvoston päätettävissä, pitäisikö järjestää toinen kokoontuminen sen bahá'í-kuukauden aikana neuvotteluosan loppuunsaattamiseksi vai voidaanko se lykätä seuraavaan yhdeksäntoista päivän juhlaan.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 5.9.1983 kirjoitetusta kirjeestä Saksan Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)

49. Jossakin toisessa yhdyskunnassa vieraileva bahá'í voi täysin osallistua neuvotteluun yhdeksäntoista päivän juhlassa, mutta hänellä ei ole oikeutta äänestää paikalliselle henkisellev neuvostolle tehdyistä ehdotuksista. Vierailijan olisi kuitenkin kohteliaisuuden vuoksi varottava käyttämästä liikaa neuvotteluaikaa.

Kuka tahansa bahá'í, olipa hän sitten yksittäinen uskova tai paikallisen yhdyskunnan tai ryhmän jäsen, voi toimittaa esityksiään ja ehdotuksiaan kansalliselle henkisellev neuvostolle milloin tahansa ja näin osallistua bahá'í-yhteisöelämän neuvottelupuoleen. Yksittäiset uskovat ja ryhmien jäsenet voivat tietenkin myös osallistua yhdyskuntien yhdeksäntoista päivän juhliin, milloin he haluavat. (Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 23.7.1985 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

50. Mitä tulee kysymykseenne siitä, voiko paikallinen henkinen neuvosto peruuttaa yhdeksäntoista päivän juhlaansa osallistuakseen juhlaan toisessa yhdyskunnassa, oikeusneuvosto ilmoittaa, että yhdeksäntoista päivän juhlaa ei pitäisi peruuttaa. Ei ole kuitenkaan mitään sitä vastaan, että kaksi tai sitä useampi yhdyskunta viettää yhdeksäntoista päivän juhlan silloin tällöin yhdessä, vaikka ei olekaan sopivaa sallia tällaisten yhteisjuhlien säännöllistä viettoa. Jos yhdyskunnan jäsenet ovat sitä mieltä, että tällaisen yhteisjuhlan järjestäminen aiheuttaa heille vaivaa, heidän pitäisi ottaa asia esille paikallisen henkisen neuvoston kanssa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 26.4.1987 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

6. JUHLAAN OSALLISTUMISTA KOSKEVAT RAJOITUKSET

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä

51. Mitä tulee kysymykseesi yhdeksäntoista päivän juhlista: tämä on todellakin vähemmän tärkeä asia, ja henkisen neuvoston tulisi päättää siitä; kokouksia, jotka on julkisesti ilmoitettu tietyksi päiväksi, ei ilmeisestikään voida peruuttaa. Mitä tulee muiden kuin bahá'íden osallistumiseen: sitä olisi kaikin tavoin vältettävä, mutta jos henkilö, joka ei ole uskova, tulee yhdeksäntoista päivän juhlaan, häntä ei tulisi lähettää pois, koska se saattaisi loukata hänen tunteitaan.

(21.9.1946 kahdelle uskovalle)

52. Rakastettu Suojelija on antanut minulle ohjeet kirjoittaa teille kansallisen henkisen neuvostonne äskeisestä toimenpiteestä, joka oli julkaistu tammikuun Bahá'í-uutisissanne, että henkilö, joka ei ole bahá'í, voi osallistua yhdeksäntoista päivän juhliin, jos tunnustautunut uskova takaa ”hänen uskosta kiinnostuneisuutensa vakavuuden”. Suojelija tahtoo minun kiinnittävän teidän huomionne siihen, että mitään uskon laitoksista tai sen peruseränteistä ei saa missään olosuhteissa muuttaa. Yhdeksäntoista päivän juhla on uskon laitos, jonka Báb on ensin säätänyt ja Bahá'u'lláh myöhemmin vahvistanut ja josta nyt on tehty uskon hallintojärjestyksen merkittävä osa. Nämä yhdeksäntoista päivän juhlat ovat bahá'ille ja ainoastaan bahá'ille, eikä minkäänlainen muunnos tästä periaatteesta ole sallittu. Suojelijan mielestä teidän on peruutettava henkisen neuvostanne päätös juhlien avaamiseksi ”melkein-bahá'ille”, koska muiden kuin bahá'íden ja melkein-bahá'íden osallistuminen yhdeksäntoista päivän juhliin, erityisesti sen hallinnolliseen osaan, ei ole yhdenmukaista hallintojärjestyksen hengen kanssa.

Suojelija ymmärtää hengen, joka innosti teitä tekemään ehdotetun esityksen, jotta opetustyö voisi edetä voimakkaammin. Mutta pitemmällä aikavälillä se olisi hänen mielestään uskolle vahingollista ja se pitäisi siksi peruuttaa, kuten yllä on esitetty. (Saksan ja Itävallan Kansalliselle Henkisellev

Neuvostolle, 28.5.1954)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

53. Yleismaailmallisesti sovellettava periaate on, että muita kuin bahá'íta ei kutsuta yhdeksäntoista päivän juhlaan. Jos Persiassa on tapahtunut, että muita kuin bahá'íta on ollut läsnä yhdeksäntoista päivän juhlassa, on tämä ollut poikkeus eikä sääntö. Persiassa ymmärretään hyvin, että jos joku muu kuin bahá'í epähuomiossa osallistuu yhdeksäntoista päivän juhlaan, kestitään häntä kohteliaasti. Ystävien on kuitenkin aivan tärkeää ymmärtää, että heidän ei pitäisi kutsua muita kuin bahá'íta näihin erityisiin kokoontumisiin, jotka Bahá'u'lláh on säätänyt ei vain henkisen virkistäytymisen ja ykseyden vuoksi vaan myös, jotta henkinen neuvosto ja uskovien joukko voisivat neuvotella yhdyskunnan sisäisistä asioista.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 4.2.1974 kirjoittamasta kirjeestä eräälle paikalliselle henkiselle neuvostolle)

54. Vastauksena 16.11.1975 päivättyyn muistioon, jossa pyydätte selvitystä Suojelijan "Amr va Khaiq'issa" niteessä IV, sivulla 367, julkaistuun lausuntoon, -rakastetun Suojelijan myöhemmät ohjeet kieltävät selkeästi yhdeksäntoista päivän juhlaan osallistumisen sellaisilta henkilöiltä, jotka ovat menettäneet äänioikeutensa, ja "Amr va Khalq'issa" julkaistu lainaus tulisi näin ollen korvata tällä Suojelijan toisella lausunnolla.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 24.11.1975 kirjoittamasta muistiosta Kansainväliselle opetuskeskukselle)

55. Tärkein muistettava asia on, että ryhmä ei ole hallinnollinen instituutio bahá'í--hallintojärjestelmässä. Se on kuitenkin paikallisen henkisen neuvoston alkio, ja samalla kun se on kansallisen henkisen neuvoston suorassa alaisuudessa, sitä pitäisi selvästi rohkaista valmentautumaan tämän jumalallisen instituution perustamiseen. Ei ole mitään sitä vastaan, että se valitsee sellaiset toimihenkilöt kuten sihteerin, puheenjohtajan ja rahastonhoitajan, järjestää yhdeksäntoista päivän juhlaa ja pyhinä päivinä vietettäviä juhlaa ja ryhtyy opetus- ja laajennustyöhön, kunhan vain jatkuvasti ymmärretään, että määräysvalta on kansallisella henkisellä neuvostolla eikä itse ryhmällä.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 13.6.1974 kirjoitetusta kirjeestä Paraguayn Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

56. Voidaan ystävällisesti selittää, että yhdeksäntoista päivän juhla on täysin yksityinen uskonnollinen ja Bahá'í-yhdyskunnan sisäinen tilaisuus, jossa keskustellaan sen sisäisistä asioista ja sen jäsenet tapaavat toisiaan ja harjoittavat hartautta. Tästä ei tulisi tehdä suurta numeroa, koska juhlaan ei tietenkään liity mitään salaista, vaan se järjestetään vain bahá'íta varten.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 4.11.1976 kirjoitetusta kirjeestä Belgian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

57. Yhdeksäntoista päivän juhlaa koskeva yleismaailmallisesti sovellettava periaate on, että muita kuin bahá'íta ei kutsuta osallistumaan, ja jos teiltä kysytään tästä, voitte selittää, että juhla on luonteeltaan ensisijaisesti yhdyskunnan sisäinen ja hallinnollinen. Neuvottelun aikana bahá'idien pitäisi voida täysin vapaasti ilmaista näkemyksiään uskon asioista joutumatta häkeltymään siitä, että joku, joka ei ole hyväksynyt Bahá'u'lláhia, kuulee kaiken ja saattaa näin ollen saada hyvin

vääristyneen kuvan Bahá'í-uskosta. Kenelle tahansa herkkätuntoiselle henkilölle olisi myös hyvin häkellyttävää joutua keskelle keskustelua, joka käsittelee yksityiskohtaisesti Bahá'í-yhteisön asioita, yhteisön, jonka jäsen hän ei ole. Bahá'í-uskoon kuulumaton henkilö, joka pyytää tulla kutsutuksi yhdeksäntoista päivän juhlaan ymmärtää yleensä, jos tämä asia hänelle selitetään.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 12.8.1981 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

58. Yleismaailmallisen oikeusneuvosto lähetti tähän aiheeseen liittyvän seuraavan neuvon eräälle uskovalle 24.3.1970:

-jos juhlaan saapuu joku ulkopuolinen, häntä ei pitäisi pyytää poistumaan; vaan mieluummin neuvoston olisi jätettävä juhlan neuvotteluosa pois ja tämä henkilö pitäisi toivottaa tervetulleeksi -. Epäilemättä olette perehtyneet tähän neuvoon. Samalla tavoin, jos juhla joskus vietetään sellaisen perheen kotona, jossa puolisoista toinen ei ole Bahá'í, olisi epäkohteliasta kieltää perheen Bahá'í-uskoon kuulumatonta jäsentä osallistumasta ainakin juhlan henkiseen ja seurusteluosaan.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 8.1.1985 kirjoitetusta kirjeestä Australian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

59. - jos yhdeksäntoista päivän juhlaan saapuu joku muu kuin bahá'í, hänet olisi saatava tuntemaan itsensä tervetulleeksi, mutta kenenkään bahá'ín ei tietenkään pitäisi kutsua muita kuin bahá'íta osallistumaan. Kaikesta edellä mainitusta voidaan nähdä, että perusratkaisuna tähän vaikeuteen on uskovien rakastava kasvatusta.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 23.1.1985 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

7. NUORET JA LAPSET JUHLISSA

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

60. Mitä tulee kysymykseenne siitä, voivatko muiden kuin bahá'í-vanhempien alle viisitoistavuotiaat, itseään bahá'ina pitävät lapset osallistua yhdeksäntoista päivän juhliin tai muihin yksinomaan bahá'ille järjestettyihin tilaisuuksiin, tällaisten lasten voidaan sallia osallistua bahá'í-tilaisuuksiin sillä ehdolla, että heidän vanhempansa ovat antaneet siihen suostumuksensa. Tämä koskee tietenkin vain alle viisitoistavuotiaita lapsia.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 4.8.1970 kirjoittamasta kirjeestä Nicaraguan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

61. Mitä tulee alle 18-vuotiaiden nuorten liittymiseen - me voimme hyväksyä bahá'iksi lapsen, joka on 15-vuotias tai vanhempi, vaikka hänen vanhempansa eivät annakaan siihen suostumustaan, ja tämä pätee siinäkin tapauksessa, että heitä ei Suomen lain mukaan voida virallisesti siirtää Bahá'í-rekisteriin. Teidän ei tämän vuoksi pitäisi jättää tällaisia uskovia pois yhdeksäntoista päivän juhlista. Vaikka tällaisten nuorten uskovien vanhempien vastustuksen ei pitäisikään horjuttaa heidän uskoaan, heidän olisi kuitenkin toteltava vanhempiaan bahá'í-toimintoihin osallistumisessa opetusten tähdentämän vanhempien kunnioittamisen ja Suomen lain vuoksi. Heidän tavoitteenaan pitäisi olla herättää vähitellen vanhempiensa sydämissä Bahá'u'lláhia kohtaan sama rakkaus, joka on sytyttänyt heidän oman sydämensä, eikä tarpeettomasti vastustaa vanhempiaan tai mitenkään lisätä epäsopua perheessään tässä heidän kehityksensä ratkaisevassa vaiheessa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1.3.1972 kirjoittamasta kirjeestä Suomen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

62. Yleismaailmallisen oikeusneuvosto on saanut 11.10.1976 päivätyn kirjeenne, jossa tiedustelite, voidaanko bahá'í-kotiin tilapäisesti tai pitkäaikaisesti hoitoon sijoitettujen lasten sallia osallistua bahá'í-tilaisuuksiin, ja meitä on pyydetty ilmoittamaan teille, että tällaisten lasten voidaan sallia osallistua yhdeksäntoista päivän juhliin ja muihin Bahá'í-tapahtumiin, eikä minkäänlaista erotusta pitäisi tehdä heidän ja Bahá'í-lasten välillä tässä suhteessa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 31.10.1976 kirjoitetusta kirjeestä eräälle bahá'í-ryhmälle)

63. - Yleismaailmallinen oikeusneuvosto on ohjannut meitä sanomaan, että lapset pitäisi kasvattaa ymmärtämään Siunatun kauneuden seuraajien kokousten henkinen merkitys ja arvostamaan sitä kunniaa ja armoa, että saa osallistua niihin, olipa niiden ulkonainen muoto mikä hyvänsä. On ymmärrettävää, että jotkin Bahá'ítilaisuudet ovat pitkäkököjä ja että aivan pienten lasten on vaikea pysytellä hiljaa niin pitkän aikaa. Tällaisissa tapauksissa toisen vanhemmista on ehkä oltava pois osan kokousta, jotta hän voisi huolehtia lapsestaan. Henkinen neuvosto voi myös ehkä auttaa vanhempia järjestämällä lapsille heidän kestokyvyilleen sopivan oman tilaisuuden toiseen huoneeseen osaksi yhteisön tilaisuutta. Koko aikuisten tilaisuuteen osallistumisesta tulee täten merkki kasvavasta kypsyydestä ja kunnia, jonka voi ansaita hyvällä käytöksellä.

Joka tapauksessa Yleismaailmallinen oikeusneuvosto tähdentää, että vanhemmat ovat vastuussa lapsistaan ja että heidän olisi saatava lapsensa käyttäytymään hyvin, kun he osallistuvat bahá'í-kokouksiin. Jos lapset jatkavat häiritsemistä, heidät olisi vietävä pois kokouksesta. Tämä ei ole tarpeen vain siksi, että bahá'í-kokoukset voitaisiin pitää arvokkaasti, vaan toisena näkökulmana on kasvattaa lapset kohteliaiksi, toiset huomioon ottaviksi, kunnioittaviksi ja tottelevaisiksi vanhemmilleen.

(14.10.1982 Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta Kanadan Kansalliselle Henkisel Neuvostolle.)

64. Hallinnollisesti ei olisi oikein, että alle 21-vuotias bahá'í-nuori toimii yhdeksäntoista päivän juhlan puheenjohtajana. Tästä ei kuitenkaan pitäisi tehdä suurta numeroa, koska se on pelkästään pikkuasia. (Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 22.2.1984 kirjoitetusta kirjeestä Italian Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)

65. Vastauksena 18.10.1984 päivätyssä kirjeessänne esittämäänne kysymykseen lasten asemasta yhdyskunnassa, erityisesti yhdeksäntoista päivän juhlissa, meitä on pyydetty välittämään teille seuraava aiheeseen liittyvä lainaus Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta kirjeestä eräälle kansalliselle neuvostolle.

Koska bahá'í-vanhempien lapsia pidetään bahá'í'ina, on heitä rohkaistava tulemaan kaikkiin juhliin ja osallistumaan niissä kirjoitusten lukemiseen ja rukouksiin sekä saamaan osansa yhteisön hengestä. Oikeusneuvoston toiveena on, että jokainen juhla on rakkauden juhla, jossa lapset antavat ja ottavat vastaan yhteisön ja sen yksittäisten jäsenten todellista rakkautta.

Oikeusneuvosto pani merkille ehdotuksenne juhlien pitämisestä bahá'í-kuukauden ensimmäistä päivää lähellä olevana viikonloppuna, jotta lapset ja heidän vanhempansa voisivat osallistua helpommin. Tämä on asia, josta paikallisen neuvoston on keskusteltava ja päätettävä-.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 22.11.1984 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

8. JUHLAN VIETTO: RUKOUKSET JA OTTEET PYHISTÄ KIRJOITUKSISTA

*Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä*⑦

66. Mitä tulee kysymykseesi musiikin käytöstä yhdeksäntoista päivän juhlassa, hän toivoo sinun vakuuttavan kaikille ystäville, ettei hän ainoastaan hyväksy tällaista käytäntöä vaan pitää vieläpä suotavana, että uskovat käyttäisivät kokouksissaan bahá'íden itsensä säveltämiä hymnejä, sekä myös pyhiin sanoihin pohjautuvia hymnejä, runoja ja lauluja.

(7.4.1935)

67. Mitä tulee kysymykseesi: yhdeksäntoista päivän juhlan hartausosa tarkoittaa Bahá'u'lláhin ja Mestarin rukousten lukemista. Mikäli tämän jälkeen on aika, jolloin luetaan opetuksia, hänen (Suojelijan) kirjoituksia voidaan sisällyttää siihen, mutta tämä ei kuulu kokouksen hartausosaan.

(15.12.1947)

68. Mitä tulee hänelle esittämääne kysymykseen Bahá'í-uskon pyhistä kirjoituksista: sellaisina tulisi pitää Bábin, Bahá'u'lláhin ja 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, ja vain niitä tulisi lukea juhlan varsinaisessa hartausosassa.

(11.5.1948 Australian ja Uuden Seelannin kansalliselle henkisellev neuvostolle)

69. Yhdeksäntoista päivän juhlan hartausosan aikana voidaan lukea mitä tahansa Bábin, Bahá'u'lláhin ja Mestarin kirjoituksia sekä myös Raamattua ja Koraania, koska nämä ovat kaikki pyhiä kirjoituksia. Tämän kokouksen osan ei tarvitse olla vain rukoilemista, vaikka rukouksia voi ja pitäisi lukea sen aikana.

(18.10.1948)

70. Juhlan hartausosaa koskeva kysymys on hämärtynyt, koska hän kerran käytti termiä ”hartaus” sen ahtaassa merkityksessä, mikä luonnollisesti tarkoittaa rukousta, ja kerran vapaammin, siinä mielessä, jossa bahá'ít tavallisesti ymmärtävät sen ja joka tarkoittaa sitä yhteen kokoontumista ja opetusten lukemista, joka edeltää yhdeksäntoista päivän juhlan hallinnollista tai neuvotteluosaa. Nämä kaksi lausuntoa eivät mitenkään muuta tämän juhlan osan viettoa, joka idässä joka tapauksessa aina aloitetaan rukouksilla, ja sen jälkeen voidaan lukea muistioita ja otteita Bahá'u'lláhin tai Mestarin tai Suojelijan kirjoituksista tai, mitä sikseen tulee, lainauksia Raamatusta tai Koraanista.

(11.4.1949 Yhdysvaltain Kansalliselle Henkisellev Neuvostolle)

71. Musiikki on sallittua yhdeksäntoista päivän juhlan henkisen osan tai minkä tahansa muun osan aikana.

(30.6.1952 Yhdysvaltain Kansalliselle Henkisellev Neuvostolle)

72. Mitä tulee kirjeessänne esittämiinne kysymyksiin: Ensiksikin hän on sitä mieltä, että vaikka periaatteessa ei varmasti ole mitään syytä, miksi otteita muista pyhistä kirjoituksista ei voitaisi lukea juhliemme henkisessä osassa, Bahá'íden on yleisesti ottaen suositeltavampaa lukea omia pyhiä kirjoituksiaan juhlan henkisessä osassa, koska tämä on erityisesti tilaisuus, johon Bahá'ít kokoontuvat syventämään omaa henkistä elämäänsä.

(18.2.1954)

73. Bábin ja Bahá'u'lláhin kirjoituksia voidaan varmasti lukea minä aikana tahansa ja missä tahansa kohdassa. Samoin 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia luetaan vapaasti juhlan henkisen osan aikana. Suojelija on antanut ohjeet, että juhlan henkisen osan aikana hänen omia kirjoituksiaan ei pitäisi lukea. Toisin sanoen juhlan henkisen osan aikana lukemisen pitäisi rajoittua Bábin ja Bahá'u'lláhin sekä vähemmässä määrin Mestarin kirjoituksiin, mutta tämän juhlan osan aikana Suojelijan kirjoituksia ei pitäisi lukea. Juhlan hallinnollisen keskusteluvaiheen aikana Suojelijan kirjoituksia voidaan lukea. Tietenkään ei voi olla mitään huomauttamista Bábin, Bahá'u'lláhin tai 'Abdu'l-Bahán kirjoitusten lukemiseen hallinnollisen osan aikana.
(27.4.1956)

74. Soitinmusiikkia saa käyttää Bahá'í-juhlissa. Kätten taputtamiseen suosion osoittamiseksi ei ole mitään huomauttamista. Jos henkilöllä on tapaaminen opettamista varten samana iltana kuin yhdeksäntoista päivän juhla, yksilön ratkaistavaksi jää, kumpi on tärkeämpi.
(20.8.1956)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeistä

75. Olemme panneet merkille pöytäkirjassanne 27.12. sivulla 1 kohdan ”Päätettiin antaa tiedoksi ystäville -:ssa, että yhdeksäntoista päivän juhlan hartausosassa ei ole sopivaa laulaa bahá'ín säveltämää laulua.”

Neuvottelunne asiayhteys ei ole selvä eikä myöskään se, oliko kansallisen neuvoston ne päätettäväksi annettu suora kysymys. Olemme kuitenkin sitä mieltä, että teidän on hyödyllistä tietää, että laulut, joiden sanat ovat Bábin, Bahá'u'lláhin tai 'Abdu'l-Bahán alkuperäisiä kirjoituksia, soveltuvat kaikki hyvin juhlan hartausosaan. Persialaiset laulut ovat itse asiassa tällaisia lauluja, peräisin eri perinteistä; ne ovat tapa muuttaa pyhä sana musiikiksi, ja jokainen joka laulaa, tekee sen tavalla, joka heijastaa hänen lausumiensa sanojen hänessä herättämää tunnetta ja ilmaisua. Mitä tulee lauluihin, joiden sanat ovat runomuotoisia ja muiden kuin uskon keskushenkilöiden laatimia, ne voivat olla soveliaita, mutta ne on esitettävä niille sopivalla hetkellä, sillä kuten tiedätte ”musiikki on hengen kieltä”.

Koska kokoontumistemme henkeen vaikuttavat niin paljon hartauden harjoituksemme sävy ja luonne, Jumalan tälle päivälle antamaa sanaa kohtaan osoittamiemme tunteiden ja arvostuksen sävy ja luonne, toivomme, että rohkaisette yhteisöjänne ilmaisemaan ihmishenkeä mahdollisimman kauniisti sekä musiikin että muiden tunneperäisten keinojen avulla.

(22.2.1971 Guyanan, Surinamin ja Ranskan Guayanen Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)

76. Lisäksi olisi pidettävä mielessä, että Shoghi Effendin persiankieliset kirjoitukset ovat luonteeltaan ainutlaatuisia ja monet niistä, toisin kuin hänen länsimaisille uskoille osoitetut englanninkieliset kirjeensä ja sanomansa sisältävät rukouksia ja luonteeltaan hartaudellisia saarnoja, jotka soveltuvat bahá'í-juhlien henkiseen osaan.

(15.10.1972 eräälle uskovalle)

[Katso myös otetta 71, joka koskee Suojelijan persialaisten kirjoitusten käyttöä juhlan hartausosassa idän bahá'í-yhdyskunnissa]

9. JUHLAN VIETTO: NEUVOTTELU

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä

77. Yhdeksäntoista päivän juhlien päätarkoitus on tehdä yksittäisille uskoville mahdolliseksi esittää mikä tahansa ehdotus paikallisille henkisille neuvostoilta, joka puolestaan välittää sen edelleen kansalliselle henkiselle neuvostolle. Paikallinen henkinen neuvosto on sen Lähden oikea väline jonka kautta paikalliset bahá'í yhteisöt voivat olla yhteydessä kansallisten edustajien elimen kanssa. Konventtia olisi pidettävä väliaikaisena kokouksena, jolla on tiettyjä erityistehtäviä suoritettavana rajoitettuna aikana. Sen asema on siten ajallisesti rajoitettu konventin istuntokauteen. Kaikkina muina aikoina neuvottelu tehtävä on uskottu koko uskovien joukolle paikallisten henkisten neuvostojen välityksellä.

(18.11.1933 Yhdysvaltain ja Kanadan Henkiselle Neuvostolle)

78. Pääasiallinen tilaisuus hallinnollisista kysymyksistä keskusteluun ystävillä on yhdeksäntoista päivän juhlien aikana, jolloin neuvoston jäsenet voivat tavata yhteisön ja keskustella yhdessä uskon asioista ja ehdottaa uusia toimintasuunnitelmia ja menetelmiä. Mutta silloinkaan ei pitäisi lainkaan mainita yksilöitä.

(27.3.1938)

79. Nyt viitaten rakkaaseen viime kirjeeseen, jossa kysyitte, onko uskovilla oikeus ilmaista avoimesti arvostelunsa mitä tahansa henkisen neuvoston toimenpidettä tai menettelytapaa kohtaan: se ei ole vain heidän oikeutensa, vaan jokaisen uskollisen ja älykkään yhdyskunnan jäsenen elintärkeä velvollisuus on esittää suoraan ja täydellisesti mutta hienotunteisesti ja asiaankuuluvan kunnioittavasti henkisen neuvoston arvovaltaa kohtaan mikä tahansa ehdotus, suositus tai arvostelu, jonka hänen omatuntonsa velvoittaa hänet esittämään oman paikallisen yhteisönsä tiettyjen vallitsevien olojen tai suuntausten korjaamiseksi ja parantamiseksi, ja myös henkisen neuvoston velvollisuutena on huolellisesti harkita jokaista näkökantaa, jonka kuka tahansa uskova on sille esittänyt. Paras tilaisuus tähän tarkoitukseen on yhdeksäntoista päivän juhla, joka seurallisen ja henkisen puolensa lisäksi täyttää yhdyskunnan erilaisia hallinnollisia tarpeita ja vaatimuksia, joista tärkein on paikallisen Bahá'í-yhdyskunnan sisäistä tilaa koskevan avoimen ja rakentavan arvostelun ja neuvottelun tarve. Mutta jälleen on painotettava, että olisi ehdottomasti vältettävä kaikkea luonteeltaan kielteistä arvostelua ja keskustelua, joka voisi johtaa henkiselle neuvostolle elimenä kuuluvan arvovallan heikentämiseen. Sillä muutoin itse uskon järjestys vaarantuu, ja sekasorto ja epäsopu vallitsevat yhdyskunnassa.

(13.12.1939)

80. Bahá'iden on opittava unohtamaan henkilökohtaisuudet ja voittamaan ihmisissä niin luontainen halu asettua jollekin puolelle ja taistella kannastaan. Heidän on myös todella opittava käyttämään neuvottelun suurenmoista periaatetta.

Yhdeksäntoista päivän juhlassa on yhdyskunnalle varattu aika ilmaista näkemyksensä ja tehdä ehdotuksia henkiselle neuvostolleen. Henkisen neuvoston ja uskovien pitäisi odottaa innokkaasti tätä keskusteluvaihetta eikä pelätä tai tukahduttaa sitä. Samoin henkisen neuvoston jäsenten olisi neuvoteltava ja päätöksissään asetettava uskon edut eikä henkilöitä etusijalle, enemmistön tahdon ratkaistessa.

(30.6.1949 Saksan ja Itävallan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

81. Kuten epäilemättä tähän mennessä olette huomanneet, lukuisien uusien uskovien liittyminen lyhyen ajan kuluessa tuo mukanaan monia lujittamiseen liittyviä ongelmia, mutta olemme varmoja siitä, että pystytte ratkaisemaan nämä ongelmat ja pääsemään jopa suurempiinkin saavutuksiin.

Huomasimme pöytäkirjanne luettuamme, että pitkien, moninaisten kirjeiden lukeminen yhdeksäntoista päivän juhlissa koettelee joidenkin uusien uskovien innokkuutta, ja olemme sitä mieltä, että tälle asialle olisi tehtävä jotakin. Vaikka onkin tärkeää, että uskovat ovat perillä Pyhästä Maasta lähetetyistä tärkeistä viesteistä ja muista tärkeistä uutisista, on totta, että sanomien lukemisesta yhdeksäntoista päivän juhlissa voi tulla erittäin ikävystyttävä ja koetteleva kokemus varsinkin uusille uskoville, jotka eivät vielä tunne bahá'í-hallinnon eri puolia. Mielestämme teidän pitäisi harkita muita tapoja ja keinoja, kuten virallisia tiedonantoja, instituutteja ja muita kokouksia, joiden avulla ystäville voitaisiin jakaa ensiarvoisen tärkeää ja välttämätöntä tietoa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 6.9.1971 kirjoittamasta kirjeestä Havaijin Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

82. Kuten on mainittu paikallista henkistä neuvostoa koskevan säännösten neljännessä artiklassa, ”Samalla kun henkinen neuvosto pidättää itsellään pyhän oikeuden lopulliseen päätöksentekoon kaikissa bahá'í-yhdyskuntaa koskevissa asioissa, on sen aina pyrittävä saamaan neuvoja ja neuvottelemaan yhdyskunnan kaikkien jäsenten kanssa, tiedotettava yhdyskunnalle kaikista toimistaan ja rohkaistava yhdyskunnassa perinpohjaista ja vapaata keskustelua kaikista uskoa koskevista asioista.”

Varsinainen äänestys siitä, tulisiko yhdeksäntoista päivän juhlissa tehtyjä ehdotuksia viedä edelleen paikalliseen neuvostoon, on toisarvoinen asia, josta paikalliset henkiset neuvostot itse voivat päättää. Paikallisen neuvoston sihteerin ei ole kiellettyä kirjata yhdeksäntoista päivän juhlissa tehtyjä ehdotuksia neuvoston harkittavaksi. Tärkein muistettava asia on edellä mainittu säännöstyössä annettu säädös.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 21.1.1982 kirjoittamasta muistiosta Kansainväliselle opetuskeskukselle)

83. 15-21-vuotiaat Bahá'í-nuoret voivat kuitenkin osallistua keskusteluun ja heitä olisi rohkaistava tähän, mutta he eivät voi äänestää neuvostolle tehdyistä ehdotuksista, ennen kuin he ovat 21-vuotiaita.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 16.9.1979 kirjoitetusta kirjeestä Yhdistyneen Kuningaskunnan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

84. Koska paikallinen henkinen neuvosto on vastuussa yhdeksäntoista päivän juhlien järjestämisestä ja sen odotetaan raportoivan juhlissa yhteisölle toiminnastaan sen lisäksi, että se ottaa kantaa sille annettuihin ehdotuksiin, paikallisen henkisen neuvoston pitäisi kokoontua vähintään kerran bahá'í-kuukaudessa. Yleismaailmallinen oikeusneuvosto ei kuitenkaan halua määrätä ankaria ja pysyviä sääntöjä tästä asiasta ja jättää tämän kysymyksen mieluummin kunkin kansallisen henkisen neuvoston päätettäväksi.

Jos paikallinen yhteisö paikallisen neuvostonsa ohjauksessa viettää yhdeksäntoista päivän juhlia säännöllisesti, ja sillä on satunnaisesti yhteinen juhla yhden tai useamman muun yhdyskunnan kanssa, voitte merkitä tilastoihinne, että kukin neuvosto on pitänyt oman yhdeksäntoista päivän juhlaansa. Ymmärrätte tietenkin, että yhteiset juhlat eivät täytä yhdeksäntoista päivän juhlan tarkoitusta sen ehdottomassa muodossa eikä niistä pitäisi tulla säännöllistä käytäntöä ystävien keskuudessa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 15.2.1982 kirjoitetusta kirjeestä Transkein Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

85. Jos ystävät yhdeksäntoista päivän juhlassa sopivat jostakin ehdotuksesta joko yksimielisesti tai enemmistöpäätöksellä, siitä tulee ehdotus juhlalta neuvostolle. Toisaalta jos yksittäinen uskova tekee ehdotuksen, jota toiset ystävät eivät kannata, voi neuvosto kuitenkin ottaa sen harkittavakseen-.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 27.7.1982 kirjoitetusta kirjeestä Saksan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

86. On useita tekijöitä, jotka liittyvät yhdeksäntoista päivän juhlan neuvotteluosan aikana uskovan ja hänen paikallisen henkisen neuvostonsa välisen tarkoituksen mukaisen vuorovaikutuksen luonteeseen ymmärtämiseen. Tärkein näistä on tämän uskon tärkeimmän instituution tarkoituksen ymmärtäminen. 'Abdu'l-Bahá kuvasi juhlaa seuraavin sanoin:

Tämä juhla on ilon tuoja. Se on sopusoinnun ja ykseyden perusta. Se on avain kiintymykseen ja toveruuteen. Se levittää ihmiskunnan ykseyttä.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 25.7.1984 kirjoitetusta kirjeestä Argentiinan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

87. Paikallisen henkisen neuvoston säännöstö määrittää selvästi puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan roolin neuvoston kokouksissa. Juhlissa puheenjohtaja tai henkisen neuvoston määrätty edustaja toimii puheenjohtajana neuvottelun ajan. Tätä ei kuitenkaan ole eritelty säännöstössä ja se on toisarvoinen seikka, joka jätetään kansallisen neuvoston päätettäväksi kussakin maassa; neuvosto voi joko omaksua yhtenäisen menettelytavan paikallisten neuvostojen seurattavaksi tai jättää asian paikallisen neuvoston itsensä päätettäväksi.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 23.12.1986 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

10. JUHLAN VIETTO: SEURUSTELU

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta muistiosta

88. Ymmärrämme joidenkin ystävien halun toivottaa juuri liittyneet uskovat ja erityisesti nuoret lämpimästi tervetulleiksi juhlissa, eikä nähdäksemme ole mitään sitä vastaan, että neuvosto järjestää tätä varten vastaanoton ennen varsinaista juhlaa. Koska juhla pidetään usein illalla, neuvosto voi ehkä pitää toivottavana kevyen illallisen järjestämistä ystäville yhdessä ennen juhlan alkamista, tai se voisi järjestää sopivanlaista ohjelmaa ystäville, kun nämä kokoontuvat ennen yhdeksäntoista päivän juhlan varsinaista alkua. Tämän ei kuitenkaan tulisi korvata juhlan seurusteluosaa.

(21.1.1973 Pyhässä maassa asuville Asian Käsille)

11. KULTTUURIEN YHTYMÄINEN JUHLIEN VIETOSSA

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tai sen puolesta kirjoitetuista kirjeistä

89. Olemme harkinneet 11.3.1970 päivättyä kirjettänne, joka koskee kokemianne vaikeuksia saada reservaattien intiaaniuskovia pitämään säännöllisesti yhdeksäntoista päivän juhlia. Sovellettaessa yhdeksäntoista päivän juhlaa koskevia ohjeita kuten muitakin hallinnollisia kysymyksiä uskoviin, jotka ovat alkuperäisväestöstä peräisin olevia uskovia, on tärkeää, että heidän vieroittamisensa vanhoista kaavoista toteutetaan asteittain, heidän sisintä olemustaan tuhoamatta, eikä neuvostanne pitäisi olla näissä asioissa liian jyrkkä.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 3.4.1970 kirjoittamasta kirjeestä Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

90. Kansainvälinen opetuskeskus on lähettänyt meille kopion 10.10.1982 päivätystä kirjeestänne, jossa pyydätte neuvoja englantia ymmärtämättömien iranilaisten muuttovirran aiheuttamiin kieliongelmiin. On tärkeää, että iranilaisia ystäviä rohkaistaan ponnistelemaan maassa käytetyn kielen opettelemiseksi ja yhdyskunnan elämään ja toimintoihin sopeuttamiseksi. Yhdeksäntoista päivän juhlissa ja ystävien muissa virallisissa kokoontumisissa pitäisi käyttää sitä kieltä, joka on tavallinen paikallinen kieli. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, etteivätkö tällaisissa kokoontumisissa jotkut luettavista teksteistä voisi olla maahanmuuttajien kielellä tai etteikö näiden ystävien niin toivoessa joitakin oppitunteja tai konferensseja voitaisi pitää ja johtaa heidän omalla kielellään heidän etuaan ajatellen. Oleellista on, kuten edellä on mainittu, edistää maahanmuuttajien sopeutumista yhdyskuntaan ja välttää kielen aikaansaamia vieraantumisen tai hajaannuksen tunteita.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 10.11.1982 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

91. Kaupungin paikallinen henkinen neuvosto oli oikeassa päättäessään pitää yhdeksäntoista päivän juhlat espanjaksi ja olla kääntämättä ohjelmaa persiaksi, varsinkin kun jotkut espanjalaiset ystävät ovat vieraantumassa yhdyskunnasta. Vaikka iranilaisten uskovien pitäisi tehdä kaikkensa osallistuakseen yhdeksäntoista päivän juhliin, heidän ei pitäisi odottaa tällaisia kokoontumisia pidettäväksi persiaksi. Heidän olisi yritettävä oppia espanjaa, varsinkin jos he suunnittelevat jäävänsä Espanjaan. Ei ole kuitenkaan mitään sitä vastaan, että persialaiset ystävät halutessaan pitävät toveruuden ja syventymisen edistämiseksi erityisiä kokouksia persiaksi.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 6.2.1983 kirjoitetusta kirjeestä Espanjan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

92. Olette pyytänyt ehdotuksia valmistellessanne bahá'iden pyhiä päiviä koskevaa käsikirjaa, jonka julkaisemista suunnittelette. On tärkeää, että mitä tahansa yksityiskohtia kirjassanne esittätekkin, teette selväksi, että kirjan sisältö ei koostu menettelytavoista, joista on tiukasti pidettävä kiinni. Tilaisuuteen sopivan arvokkuuden ja kunnioituksen pitäisi aivan selvästi olla luonteenomaista ystävien bahá'í-pyhien vietoille, mutta tämä ei tarkoita sitä, etteivätkö sellaiset kulttuuriin liittyvät perinnäistavat, jotka eivät ole ristiriidassa bahá'í-periaatteiden kanssa, voisi tai saisi löytää ilmausta ystävien paikallisissa tilaisuuksissa ja kokouksissa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 1.8.1983 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

93. Vastauksena kysymykseenne lemmikkieläinten läsnäolosta kodeissa Euroopassa pidetyissä bahá'í-kokouksissa oikeusneuvosto pyytää meitä selittämään, että eurooppalainen asenne lemmikkieläimiä

kohtaan on hyvin erilainen kuin esimerkiksi pohjois-afrikkalaisten ja että tämä on sivuseikka, josta ei pitäisi tehdä suurta numeroa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 29.8.1983 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle)

94. Yhteisön säännöllisten kokousten lisäksi oikeusneuvosto pitää tervetulleena erityisen oppituntien ja kokoontumisten järjestämisen iranilaisille ystäville siellä, missä kieliongelmiä on, jotta heillä on mahdollisuus opiskella pyhiä kirjoituksia omalla kielellään ja he pysyvät tietoisina siitä, mitä Kanadan bahá'í-yhteisössä tapahtuu. Yhdeksäntoista päivän juhlat ja paikallisten henkisten neuvostojen kokoukset olisi pidettävä tilanteen mukaan englanniksi tai ranskaksi, koska nämä ovat maanne kielet. Jos kuitenkin on mahdollista tehdä järjestelyjä, jotka auttavat kieltä vielä oppimattomia iranilaisia hyötymään tällaisissa kokouksissa keskustelluista aiheista ilman, että kokousten tasainen kulku häiriintyy, tämä tekijä voitaisiin ottaa huomioon.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 7.2.1984 kirjoitetusta kirjeestä Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

95. Oikeusneuvosto on antanut neuvoksi henkisille neuvostoille, jotka ovat tekemisissä heimotapojen ja Bahá'í-lakien välisten mahdollisten ristiriitojen kanssa, että tällaisten neuvostojen pitäisi osata erottaa toisistaan heimon yhteisöelämän sellaiset puolet, jotka ovat yhteydessä tärkeisiin lakeihin (kuten esimerkiksi yksiavioisuus) ja vähemmän tärkeät asiat, joista ystävät voivat ja heidän pitäisi irrottautua vähitellen. Oikeusneuvosto on edelleen antanut seuraavan neuvon:

Uskon laitosten olisi varottava painostamasta ystäviä mielivaltaisesti hylkäämään sellaisia paikallisia tapoja, jotka ovat tiettyjen kansojen ja heimojen vaarattomia ja usein värikkäitä tunnusmerkkejä. Jos uuden bahá'ín olisi yhtäkkiä lakattava seuraamasta kansansa tapoja, on mahdollista, että he saattaisivat ymmärtää väärin bahá'í-uskon todellisen luonteen ja bahá'íden voitaisiin katsoa kääntyneen maan perinnäistapoja vastaan-.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 25.10.1987 kirjoitetusta kirjeestä kahdelle uskovalle)

BAHÁ'Í-KOKOUKSET

I. Bahá'u'lláhin kirjoituksista

1. Ylimmäinen kynä muistaa kaikki Jumalan ystävät: anteliaisuuden lähteen antimet laskeutuvat näkyvästi joka hetki. Ystävien tulee, missä maassa sitten ovatkin, kokoontua kokouksiin ja puhua siellä viisaasti ja kaunopuheisesti ja lukea Jumalan säkeitä, sillä Jumalan sanat juuri sytyttävät rakkauden tulen ja saavat sen roihuamaan.

(Bahá'u'lláhin muistiosta eräälle uskovalle)

2. Kautta elämäni ja asiani! Minkä tahansa asumuksen ympärillä, johon Jumalan ystävät astunevat ja josta heidän huutonsa on kohoava heidän kiittäessään ja ylistäessään Herraa, kiertävät tosi uskovien sielut ja kaikki suositut enkelit. Ja jos joidenkin todellisen silmän ovi avautuisi, he ovat näkevä korkeuden väen kiertävän kehää ja huutavan: ”Siunattu olet sinä, oi talo, sillä Jumala on tehnyt sinusta lepopaikan suosiossaan oleville ja asumuksen rakkailleen ja kodin niille, joihin hän on pannut luottamuksensa. Sinulle olkoon hänen ylistyksensä ja hänen kunniansa ja hänen loppumaton

armonsä.”

(Bahá'u'lláh in muistiosta eräälle uskovalle)

3. Jumalan rakastettujen on, missä he sitten kokoontunevatkin ja kenet ikinä kohdannevatkin, osoitettava suhteessansa Jumalaan ja tavassa, jolla he ylistävät hänen kunniaansa ja kirkkauttansa, sellaista nöyryyttä ja alistuvaisuutta, että jokikinen tomuhiukkanenkin heidän jalkojensa alla voi todistaa heidän antaumuksensa syvyydestä. Näiden pyhien sielujen käymien keskustelujen tulisi olla täynnään sellaista voimaa, että nuo samaiset tomuhiukkaset sen vaikutuksesta väräjävät. Heidän tulisi käyttäytyä niin, että maa, jota he tallaavat, ei koskaan voi puhutella heitä seuraavin sanoin: ”Minut on asetettava sinun edellesi. Sillä katso, miten kärsivällisesti kannan kuormaa, jonka maamies selkääni säilyttää. Olen välikappale, joka lakkaamatta jakaa kaikille olennoille niitä siunauksia, jotka hän, joka on kaiken armon alkulähde, on haltuuni uskonut. Huolimatta minulle suodusta kunniaa ja rikkauteni lukemattomista todisteista-rikkauten, joka tyydyttää koko luomakunnan tarpeet- katso nöyryyteni määrää ja sitä täydellistä alistuvaisuutta, jolla minä antaudun ihmisjalkojen tallattavaksi.-”

(Poimintoja Bahá'u'lláh in kirjoituksista, s. 23-24)

4. Siunattu on talo, joka on saavuttanut laupeuteni, jossa Minun muisteloani ylistetään ja jota ylevöittävät läsnäolollaan rakastettuni, jotka ovat kuuluttaneet ylistystäni, tarttuneet lujasti armoni köyteen ja joille on suotu kunnia lausua säkeitäni. He ovat totisesti ylennettyjä palvelijoita, joita Jumala on ylistänyt Qayyúmu'l-Asmá'ssa ja muissa kirjoituksissa. Hän totisesti on kaiken kuuleva, vastaaja, Hän, joka havaitsee kaiken.

(Bahá'u'lláh in muistiosta eräälle uskovalle)

II. 'Abdu'l-Bahá in kirjoituksista

5. Ylistetty olkoon Jumala, että olette kokoontuneet yhteen neuvostoon kuten Plejadien tähdet, valaistuneet Jumalan tiedon valolla ja Jumalan rakkauden pilven sateen kautta olette kedon ja niityn tuoreita kukkasia. Olette läheisiä ja tuttavallisia äärimmäisessä ykseydessä ja rakkaudessa. Sen tähden tämä kokous on siunattu. Mutta jos se on lujasti vakiinnutettu ja siitä tulee pysyvä, se on tuottava suuria tuloksia ja mitä merkittävintä kehitystä saavutetaan. Jatkaa sen vuoksi hellittämättä kokoustenne uudistamista ja osoittakaa äärimmäisen anteliaasti varmuutta ja lujuutta. Kun puutarhan puun juuri on hyvin juurtunut ja sitä suojellaan hyvin, se tuottaa loistavia hedelmiä. Samaten kun armeijan rykmentti ja sotajoukon yksilöt ovat yhdistyneinä ja tulevat hyvin toimeen keskenään, sanomattomia voittoja saavutetaan. Mutta jos he tulevat yhteen yhtenä päivänä ja hajaantuvat toisena, mitään hedelmiä ei muodostu. Sen tähden, koska olette varustaneet taivaan armeijan ja tulleet elämän sotajoukoksi, teidän on jatkettava kokouksien pitämistä, teillä on oltava henkistä yhteydenpitoa, teidän on oltava lujan päättäväisiä, järkkymättömiä aikomuksissanne ja kestäviä ja hellittämättömiä, niin että voitte voittaa taivaallisia taisteluita. Minä anon ja rukoilen Jumalan kynnyksellä Jumalaa auttamaan ja vahvistamaan teitä varmuudessa ja lujuudessa ja saattamaan teidät opastamaan sen seudun asukkaita.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá, s. 690)

6. Jos etsit valtakunnan valoa, kiiruhda epäröimättä uskoviin kokouksiin, jotta totuuden säteet heijastuisivat sydämeesi.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá, s. 695)

7. Pidä kokouksia alue ja messua taivaallisia opetuksia, jotta tuo kaupunki valaistuisi todellisuuden valolla ja tuosta maasta tulisi todellinen paratiisi pyhän hengen voimasta, sillä tämä aikakausi on kirkkauden Herran aikakausi, ja ihmiskunnan maailman ykseyden ja solidaarisuuden sävelen on tavoitettava Idän ja Lännen korvat.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá, s. 631)

8. Jokainen kokous, joka on järjestetty ykseyden ja sopusoinnun tarkoituksessa, johtaa muukalaisten muuttumiseen ystäviksi, vihollisten muuttumiseen liittolaisiksi ja 'Abdu'l-Bahá on sydämessään ja sielussaan läsnä siinä kokouksessa.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá, s. 553)

9. Yksi pyhittäytynyt sielu on parempi kuin tuhat muuta sielua. Jos muutama ihminen kokoontuu rakastavasti yhteen, täysin puhtaina ja pyhinä, sydän vapaana maailmasta, kokien valtakunnan tunteet ja jumaluuden vahvat puoleensa vetävät voimat ja on onnellisessa kumppanuudessaan sopusoinnussa, tuo kokous vaikuttaa koko maailmaan. Tuon ihmisjoukon mielenlaatu, heidän lausumansa sanat ja heidän tekonsa vapauttavat taivaan antimet ja antavat esimakua ikuisesta autuudesta. Korkeuden väen joukot puolustavat heitä ja Abhá-paratiisin enkelit laskeutuvat yksi toisensa jälkeen heidän avukseen.

('Abdu'l-Bahán kirjoituksia, kpl. 39)

10. Kaikkien ystävien sydämet riemuitsevat ja erityisesti 'Abdu'l-Bahán sydän, kun kuulumme, että olet noussut palvelemaan Jumalan asiaa ja että olet varannut yhden kotisi huoneista Jumalan rakastajien tapaamista varten, jotta sieltä voisi kohota Ilmoituksen herralle messuttujen rukousten ääni. Jumalan elämän kautta! Maailman kuningattaret kaikkine linnoineen eivät voi kerskua sellaisella huoneella sillä siitä loistaa valojen valo.

11. Olemme kuulleet, että harkitset mielessäsi kotisi kaunistamista aika ajoin bahá'íden kokouksilla, joissa jotkut heistä omistautuvat Kirkkaimman Herran ylistämiselle. - - Tiedä, että jos saat tämän aikaan, tuosta maallisesta talosta tulee taivaallinen asumus ja tuosta kivisestä rakennuksesta henkinen kokous.

('Abdu'l-Bahán kirjoituksia, kpl. 57)

12. Milloin tahansa joukko ihmisiä kerääntyy kokouspaikkaan, omistautuu ylistämään Jumalaa ja puhuu keskenään Jumalan salaisuuksista, ilman mitään epäilystä Pyhän Hengen henkäykset puhaltavat lempeästi heidän ylitseen ja kukin on saava osansa siitä. ('Abdu'l-Bahán kirjoituksia, kpl. 56)

13. Kerran viikossa kokoa yhteen uskolliset ystävät kokouspaikkaan, jossa he omistautuvat Herran kiitokseen ja ylistykseen.

('Abdu'l-Bahán muistiosta eräälle uskovalle)

14. Ystävien on sopivaa pitää kokous, tapaaminen, jossa he ylistävät Jumalaa ja kiinnittävät sydämensä Häneen ja lukevat ja lausuvat Siunatun kauneuden pyhiä kirjoituksia - olkoon sieluni Hänen rakastajiensa lunastuksena! Kaikkein kirkkaimman valtakunnan valot, korkeimman taivaanrannan säteet luodaan tällaisten kirkkaiden kokoontumisten ylle, koska juuri nämä ovat

mashriqu'l-adhkáreja, Jumalan muistamisen sarastuspaikkoja, jotka on Korkeimman kynän tahdosta vakiinnutettava jokaiseen kylään ja kaupunkiin - -. Nämä hengelliset kokoontumiset on pidettävä äärimmäisen puhtaasti ja pyhittäytyneesti, jotta itse kokouspaikalta ja sen maaperästä ja sitä ympäröivästä ilmasta voidaan hengittää Pyhän Hengen tuoksuvia henkäyksiä. ('Abdu'l-Bahán kirjoituksia, kpl. 55)

15. Kirjeesi vastaanotettiin. Olet kirjoittanut sunnuntain tilaisuudesta sanoen, että se on pidetty äärimmäisen rakastavasti. Epäilemättä sinun on oltava horjumaton sen järjestämisessä ja kokouspäivänä laulettava sellainen laulu ja sävelmä Bahá'u'lláhin ylistykseksi ja kiitokseksi, että voit saada aikaan myllerryksen siinä kaupungissa - niin että jokainen voi kuulla Jumalan kutsun ja saada uuden hengen siitä sielua virvoittavasta tuulenhenkäyksestä, jota leyhytellään Liiton ruusutarhasta. ('Abdu'l-Bahán muistiosta eräälle uskovalle)

16. Jos olisi mahdollista, että jokaisessa kaupungissa muutamat uskovat voisivat tilaisuuden tarjoutuessa pitää kokouksen ja siellä säännöllisesti esittää Jumalan todisteita ja perusteluja, tämä auttaisi suuresti ihmisten tietoisuuden avartamista, edellyttäen kuitenkin, että keskustelu pidetään tässä yhdessä aiheessa. (*Abdu'l Bahá)

17. Olette kirjoittaneet ystävien kokouksista, ja kuinka täynnä rauhaa ja iloa ne ovat. Luonnollisesti on näin, sillä missä hyvänsä mieleltään henkiset ovat yhteen kokoontuneina, siellä kauneudessaan hallitsee Bahá'u'lláh. Siten on varmaa, että sellaiset jälleennäkemiset tuottavat rajatonta onnea ja rauhaa.

Tänä päivänä on kaikkien luovuttava minkään muun maininnasta ja jätettävä huomiotta kaikki. Olkoon heidän puheensa, olkoon heidän sisäinen tilansa lyhyesti näin: "Rajoita kaikki rukouksen ja ylistyksen sanani yhteen toistuvaan säkeeseen: tee koko elämästäni vain alamaisuutta Sinulle." Toisin sanoen, keskittykööt he kaikissa ajatuksissaan, kaikissa sanoissaan opettamaan Jumalan asiaa ja levittämään Jumalan uskoa ja innoittamaan kaikkia ottamaan omakseen Jumalan ominaisuuksia, rakastamaan ihmiskuntaa, olemaan puhdas ja pyhä kaikissa asioissa sekä tahraton julkisessa ja yksityisessä elämässään, olemaan rehti ja irrottautunut ja intoa ja hehkua täynnä. Kaikesta on luovuttava, paitsi Jumalan muistelemisesta, kaikki on moitittavaa, paitsi Hänen ylistyksensä. Tänä tänä tämän korkeuden joukon sävelmän tahtiin maailma on hypähtelevä ja tanssiva: "Kunnia olkoon Herralleni, Kaikkein kirkkaimmalle!" Mutta tietäkäätte tämä: mikään laulu ei elvytä maailmaa tätä Jumalan laulua lukuun ottamatta eikä mikään sävelmä houkuta sydämiä tätä Jumalan puutarhan totuuden satakielen viserrystä lukuun ottamatta. "Mistä tulee tämä Laulaja, joka lausuu Rakastetun nimeä?" ('Abdu'l-Bahán kirjoituksia, kpl. 54)

18. Totisesti, 'Abdu'l-Bahá hengittää Jumalan rakkauden sulotuoksua jokaisesta kokouspaikasta, missä lausutaan Jumalan sanaa ja esitetään todisteita ja perusteita, jotka vuodattavat säteensä yli maailman, ja missä he kertovat 'Abdu'l-Bahán koettelemuksista niiden julmissa käsissä, jotka ovat rikkoneet Jumalan liiton.

Oi Herran palvelijatar! älä puhu sanaakaan politiikasta. Sinun tehtäväsi koskee sielun elämää, sillä se todellakin johtaa ihmisen iloon Jumalan maailmassa. Älä mainitse maailman kuninkaita ja maallisia hallituksia, paitsi puhuaksesi heistä hyvää. Rajoita mielummin ilmaisusi Jumalan valtakunnan siunattujen ilosanomien levittämiseen ja Jumalan sanan vaikutuksen ja Jumalan asian pyhyden

toteen näyttämiseen. Kerro pysyvistä ilosta ja henkisestä mielihyvästä ja jumalallisista ominaisuuksista ja kuinka Totuuden aurinko on noussut maan taivaanrantojen ylle. Kerro elämän hengen puhaltamisesta maailman ruumiiseen. (‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, kpl. 53)

19. Olkaa vakuuttuneita siitä, että Pyhän hengen henkäykset vapauttavat kieleksi. Puhu sen tähden hyvin rohkeasti joka kokouksessa. Kun olet aloittamassa puhettasi, käänny ensin Bahá'u'lláhin puoleen ja pyydä Pyhän Hengen vahvistuksia. Avaa sitten huulesi ja sano mitä tahansa sydämessäsi tunnet, tämä kuitenkin mahdollisimman rohkeasti, arvokkaasti ja vakaumuksellisesti. Toivoni on, että päivä päivältä kokoontumisenne kasvavat ja kukoistavat ja että ne, jotka etsivät totuutta, kuulevat siellä järkipäisiä perusteita ja ratkaisevia todisteita. Minä olen kanssasi sydämessäni ja sielussani joka kokouksessa. Ole varma siitä Viettäkää yhdeksäntoista päivän juhla äärimmäisen arvokkaasti.

(‘Abdu’l-Bahán julkaisemattomasta muistiosta)

20. Näissä kokouksissa ei pitäisi olla mitään asiaankuulumatonta keskustelua. Kokouksessa olisi pikemmin rajoitettava lukemaan ja lausumaan pyhiä sanoja ja keskustelemaan Jumalan asiaan liittyvistä asioista: esimerkiksi esittää ratkaisevia todisteita ja perusteluja ja selittää ihmiskunnan kaikkein Rakastetuimman kirjoituksia. Tilaisuuksiin saapuvien on ensin pukeuduttava tahrattomaan asuun, käännettävä kasvonsa Abhá-valtakunnan puoleen ja sitten nöyrinä ja alistuvina astuttava sisään. Lukemisen aikana tulee vallita täydellinen hiljaisuus. Mikäli joku haluaa puhua, hänen olisi sanottava sanottavansa hyvin nöyrästi, täsmällisesti ja ylevästi.

(‘Abdu’l-Bahán julkaisemattomasta muistiosta)

21. Kaikkien kokousten on oltava asian opettamista ja sanoman levittämistä varten ja niiden tarkoituksena sallia sielujen astua Bahá'u'lláhin valtakuntaan. Katsokaa minua. Kaikki ajatukseni ovat keskittyneet valtakunnan julistamiseen.

Etsin lamppu kädessäni läpi maiden ja merien löytääkseni sieluja, joista voi tulla asian sanansaattajia. Päivin ja öin teen tätä työtä. Mitkä tahansa muut neuvottelut kokouksissa ovat turhia ja hedelmättömiä. Viekkä eteenpäin sanomaa! Viehättäkää sydämiä! Kylväkää siemeniä! Opettakaa asiaa niille, jotka eivät tiedä.

Minä astun kaikkiin kokouksiin, kaikkiin kirkkoihin, jotta asia voisi levätä. Kun kaikkein tärkein työ on näkyvissämme, meidän on jätettävä tärkein työ.

Jos henkisen neuvoston kokouksilla on jokin muu tehtävä, aika on kulutettu turhaan. Kaikkien pohdiskelujen, kaikkien neuvottelujen, kaikkien puheiden ja puheenvuorojen on pyörittävä yhden keskuksen ympärillä, ja se on:

Opettakaa asiaa! Opettakaa! Opettakaa! Levittäkää sanomaa! Herättäkää sieluja! Nyt on perustusten laskemisen aika. Nyt meidän on koottava tiiliä, kiviä, puuta, rautaa ja muita rakennustarvikkeita. Nyt ei ole koristelun aika. Meidän on aherrettava päivin ja öin ja ajateltava ja työskenneltävä. Mitä voin sanoa, että sillä olisi vaikutusta? Mitä voin tehdä, että se toisi tuloksia? Mitä voin kirjoittaa, jotta se tuottaisi hedelmää? Mikään muu ei ole hyödyllistä tänään. Niin suurenmoisen asian edut eivät edisty ilman jakamatonta huomiota. Samalla kun kannamme tätä taakkaa, emme voi kantaa mitään muuta taakkaa.”

(Sydänten sytyttämisen salaisuus, s. 68–69)

22. Muiden asioiden joukossa on opetuskokouksien pitäminen - niin, että siunatut sielut ja vanhat uskovien joukosta voisivat koota yhteen Jumalaa rakastavat nuoret opetusta antaviin kouluihin ja opettaa heille kaikki jumalalliset todisteet ja eittämättömät perustelut, selittää ja valaista Jumalan asian historiaa ja sekä tulkita ennustuksia ja todisteita, jotka on muistiin kirjoitettu ja löytyvät pyhistä kirjoista ja epistoloista koskien Luvatus ilmestymistä, niin että nuoret lähtisivät täysin oppineina kaikissa näissä asioissa.

(Jumalallisen suunnitelman muistiot s.53)

23. Tällainen kokoontuminen ansaitsee kiitoksen; se on vertaansa vailla ja ainutlaatuinen kokoontumisten joukossa. Muita kokouksia pidetään aineellisten - yhteiskunnallisten, poliittisten, taloudellisten ja kasvatuksellisten- pyrkimysten takia, mutta tällä kokouksella ei ole muuta tarkoitusta kuin saavuttaa Jumalan valtakunta, siksi se on ainutlaatuinen, vertaansa vailla. Sydämet ovat kääntyneet Jumalan puoleen, henki on ylevöitynyt Jumalan ilosanomasta, kaikki aikomukset ovat suuntautuneet Jumalaa kohti. Voitaaisiinko kuvitella parempaa kokousta kuin tämä? Tällainen kokoontuminen on perustaltaan henkinen, vilpittömä ja erittäin tärkeä. Mutta meidän on nouseminen toteuttamaan sen tarkoitusta, sillä huomiomme on suuntautunut taivaan valtakuntaa kohti, jota meidän on uskollisesti palveltava. Sen tähden kaikkien täällä läsnäolevien on oltava täydellisessä rakkaudessa ja kumppanuudessa, osoitettava äärimmäistä nöyryyttä ja alistuvuutta ja meidän on käännettävä ajatuksemme Jumalan valtakuntaa kohti, jotta kokouksemme olisi ilmentymä korkeuden väen kunniakkaista joukoista.

(The Promulgation of Universal Peace s. 334)

24. Olet kirjoittanut Jumalan uskovien kokouksista ja kokouspaikoista. Sellaiset kokoukset ja tilaisuudet auttavat suuresti sanan edistämistä ja tekevät suuren vaikutuksen koko yleisöön, olivatpa ystäviä tai ei. Mutta kun ystävät ovat aikeissa astua näihin tilaisuuksiin, heidän tulee vapauttaa sydämensä kaikista muista mietteistä, anoa ehtymätöntä jumalallista vahvistusta ja astua nöyrästi ja äärimmäisen antautuneina kokouspaikkaan. Älköön he tuoko esille mitään muuta aihetta kokouksessa paitsi Todellisen maininnan, älköön sekoittako tätä armollista kokousta monimutkaisilla ulkopuolisilla kysymyksillä. Heidän tulee -joko olla yhteydessä Jumalaan, anoa ja rukoilla Häntä tai lukea muistioita tai antaa neuvoja ja kehotuksia.

(Star of the West, vol.II, nr 6, 24. kesäkuuta 1911, s. 5)

25. Olet kirjoittanut henkisistä kokouksista. Henkisten kokousten perustana täytyy olla Jumalan asian opettaminen. Näissä kokouksissa uskovien ja Armeliaan palvelijattarien on julistettava todisteita ja perusteluja ja selitettävä Abhá kauneuden ilmestymisen merkkejä - olkoon elämäni uhrina rakastetuille! He voivat kuitenkin lukea myös joitakin muistioita ja rukouksia, ja jos he haluavat laulaa tilaisuuksien lopussa äärimmäisen hartaasti ja nöyrästi, se on hyväksyttävää. Mutta henkisten kokousten perustamisen pääperiaate on opettaminen ja totuuden levittäminen, niin että läsnäolevat sielut saisivat kuulla jumalallisista todisteista ja merkeistä.

(Star of the West, vol.II, nr 6, 24. kesäkuuta 1911, s. 5)

26. Totisesti, 'Abdu'l-Bahá hengittää Jumalan rakkauden sulotuoksua jokaisesta kokouspaikasta, missä Jumalan sanaa lausutaan ja esitetään todisteita ja perusteita, jotka vuodattavat säteensä yli maailman, ja missä he kertovat 'Abdu'l-Bahán koettelemuksista niiden julmissa käsissä, jotka

ovat rikkoneet Jumalan liiton.

Oi Herran palvelijatar. Älä puhu sanaakaan politiikasta. Sinun puheesi koskevat sielun elämää, sillä se todellakin johtaa ihmisen iloon Jumalan maailmassa. Älä mainitse maan kuninkaita ja maallisia hallituksia, paitsi puhuessasi heistä hyvää. Rajoita mieluummin ilmaisusi Jumalan valtakunnan siunattujen ilosanomien levittämiseen ja Jumalan sanan vaikutuksen ja Jumalan asian pyhyiden toteen näyttämiseen. Kerro pysyvästä ilosta ja henkisestä mielihyvästä ja jumalallisista ominaisuuksista ja kuinka totuuden aurinko on noussut maan taivaanrantojen ylle. Kerro elämän hengen puhaltamisesta maailman ruumiiseen.”
(‘Abdu’l-Bahán muistiosta eräälle uskovalle)

26. Jumalan uskovien on kokoonnuttava ja oltava yhteydessä toisiinsa äärimmäisen rakastavasti, henkisesti ja ilolla käyttäytyen äärimmäisen kohteliaasti ja huomaavaisesti. Heidän on luettava pyhiä säkeitä ja sekä hyödyllisiä kirjoitelmia ja ‘Abdu’l-Bahán lorkeot’. rohkaistava ja innoitettava toinen toisiaan rakastamaan jokaista ihmistä. Heidän on messuttava rukouksia seesteisinä ja iloisina, pidettävä kaunopuheisia puheita ja ylistettävä verratonta Jumalaa.
(‘Abdu’l-Bahán julkaisemattomasta muistiosta)

III. Shoghi Effendin kirjoituksista

27. Heidän on otettava tehtäväkseen järjestää ystävien säännölliset kokoukset, juhlat ja vuosipäivät, kuten myös järjestää erityiskokouksia, joiden tarkoituksena on palvella ja edistää heidän lähimmäistensä sosiaalisia, älyllisiä ja henkisiä etuja.
(Shoghi Effendin kirjeestä 12.3.1923 Yhdysvaltain, Iso-Britannian, Saksan, Ranskan, Sveitsin, Italian, Japanin ja Australaasian Bahá’ille, Bahá’í Administration, s. 38)

IV. Shoghi Effendin puolesta kirjoitetuista kirjeistä

28. Mitä tulee tekemääsi kysymykseen, Shoghi Effendistä tuntuu, että kuten hän on aiemmin sanonut, on täysin asianmukaista, että jotkut ystäviä pitävät puheita bahá’í-kokouksissa, mutta heidän puheensa tulee suoranaisesti liittyä Bahá’u’lláhin ja rakkaan Mestariimme opetuksiin. Ei ole ehdottoman välttämätöntä, että kaikissa kokouksissa luettaisiin ainoastaan Bahá’u’lláhin ja Mestarin lausuntoja ja kirjoituksia, mutta kun luentoja ja puheita pidetään, niiden on liityttävä joko suorasti tai epäsuorasti uskoon.
(10.2.1926 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

29. Mitä tulee kysymykseesi, onko viisasta pitää Bahá’í-tilaisuuksia aikoina, jotka sattuvat yhteen kirkollisten tilaisuuksien kanssa, Suojelija neuvoo ystäviä välttämään sellaista yhteensattumaa, koska se saattaisi loukata monia kirkon ihmisiä, ja tämä voi johtaa tarpeettomiin ja jopa vahingollisiin väärinkäsityksiin ja kehitykseen, joka saattaa vahingoittaa uskoa ja vaikuttaa haitallisesti sen maineeseen yleisön silmissä. Ystävien tulisi kaikissa olosuhteissa huolellisesti välttää herättämästä tarpeettomasti uskonnollisen vihamielisyyden tunteita.
(5.9.1936 kirjoitetusta kirjeestä eräälle uskovalle, lainattu Bahá’í News-lehdessä nro 111, lokakuu 1937, s. 1)

30. Koska olet löytänyt bahá'í-opetuksista korkeimpien pyrkimyksesi täyttymyksen ja sydäntäsi lähinnä olevien ihanteiden toteutumisen, on sinun korkein velvollisuutesi nyt olla säästämättä mitään vaivaa niiden opiskelussa ja levityksessä. Tämän vuoksi Suojelija suosittelee, että bahá'í-kirjoitusten tutkimisen lisäksi olisit läheisessä yhteydessä bahá'í-tovereihisi ja ottaisit osaa paikallisen ryhmäsi erilaisiin toimintoihin niin, että et vain hankkisi asian teoreettista tuntemusta vaan kasvaisit yhteisön rakastavaksi, toimivaksi ja kykeneväksi jäseneksi.

(25.11.1938 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle

31. Joissakin paikoissa Bahá'ít ovat pitäneet rukouskokouksia ihmisille, jotka haluavat kokoontua yhteen rukoilemaan. Koska kirjoituksissamme on niin ihania rukouksia ja mietiskelyjä, niiden lukeminen yhdessä sellaisten ystävien kanssa, jotka ovat kiinnostuneita ja kaipaavat tämän luonteista pientä tilaisuutta, on usein askel heidän vetämiseensä uskon puoleen. Ehkä voisit aloittaa tällaisen toiminnan kaupungissasi.

(4.2.1956 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

32. Meidän olisi koetettava olla ottamatta käytäntöön mitään jäykkiä malleja opetusmenetelmissämme. Jos tämä ryhmämietiskelyn muoto saa kuitenkin ykseyttä ja opetusten syvempää ymmärrystä, hän ei näe mitään syytä, miksi sitä ei voisi käyttää ainakin opetustunnin alussa - edellyttäen, että ihmiset haluavat sitä ja pitävät siitä ja täysin ymmärtävät, ettei sillä ole mitään tekemistä uskon opetusten kanssa, vaan että se on menetelmä, josta joskus on apua.

(30.7.1956 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

Lähteet

Kitáb-i-Aqdas, (2000 KHN)

Gummerus Kirjapaino, Jyväskylä

Bahá'í rukouksia, (2001 KHN)

Gummerus Kirjapaino, Jyväskylä

Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista, (1985 KHN)

Painotalo Gillot Oy, Turku

Jumalallisen suunnitelman muistiot (2004 KHN)

Jyväskylän yliopistopaino

'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, julkaistu Suomen bahá'í-intranetissä 2023

God Passes By, (1995 US)

Selections from the Writings of Àbdu'l-Bahá , (1997 US)

Star of the West vol II, nro 6, nide 1, (1978 GR)

Star of the West vol IV, nro 15, nide 3, (1978 GR)

Tablets of Abdu'l-Bahá Abbas vol III, (1916 BPS))

The Promulgation of the Universal Peace, (1982 US)

Unfolding Destiny, (1981 UK)

Loppuviitteet

1. Lainausta kirjasta 'Abdu'l-Bahá'n kirjoituksia, kpl 50.
2. Yhdeksäntoista päivän juhla
3. Varhaiskristittyjen rakkaudenateria tai "rakkauden juhla"
4. Yksittäisille uskoville, ellei muuta ole mainittu.
5. Lausunto, johon ylläolevassa otteessa 20 viitataan on seuraava: Tätä Bahá'u'll:ihin säätämää laitosta on Suojelija kuvannut uuden rnaailrnanjärjcstyksen perustaksi. Kansallisen henkisen neuvoston käsityksen mukaan jokaisen uskovon velvollisuutena on, ellei hän ole sairas tai poissa kaupungista, osallistua jokaiseen näistä juhlista. Eräässä useita vuosia sitten osoitctussa ylciskirjecssä paikalliselle henkisellev neuvostolle kerrottiin Suojelijan neuvo viettää yhdeksäntoista päivän juhlaa seuraavan ohjclman mukaisesti: ensimmäinen osa, joka on luonteeltaan täysin henkinen, on omistettu pyhien baha'i-kirjoitusten lukemiseen; toisessa osassa neuvotellaan uskon asioista, siinä paikallinen henkinen neuvosto raportoi toiminnastaan yhteisölle, pyytää ehdotuksia ja ncuvottelua sekä lukee Suojelijan ja kansalliselta hcnkiseltä ncuvostolta tulleet sanomia. Kolmas osa on aineellinen juhla ja kaikkien ystävien sosiaalinen tapaaminen. Vain äänioikeutetut uskovat kutsutaan osallistumaan yhdeksäntoista päivän juhlaan, multa alle 21 v. ikäiset nuoret, jotka ovat ilmaisseet uskonsat, erityisesti bahá'í-perheiden jäsenet, voivat myös olla läsnä. Näitä kokoontumisia voidaan pitää bahá'í-yhteisöelämän sydämenä. Kun ne järjestetään asianmukaisesti, ja niihin osallistuu bahá'í-yhteisö, joka arvostaa täysin niiden tärkeyttä,, yhdeksäntoista päivän juhlat auttavat uudistamaan ja syventämään uskon henkeämme, lisäämään kykyämme yhtenäiseen toimintaan, poistamaan väärinymmärryksiä ja pitämään meidät täysin tietoisina kaikista tärkeistä bahá'í-toiminnoista paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. (Yhdysvaltain Kansallisen Henkisen Neuvoston lausunto, julkaistu Bahá'í News -lehdessä nro 75 (heinäkuu 1933), s. 8)
6. Yksittäisille uskoville, ellei muuta ole mainittu.

7. Yksittäisille uskoville, ellei muuta ole mainittu.